

עיריית ראש - העין

פרוטוקול

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 56/11

מיום שלישי, כ"ה באייר תשס"ו

23/5/2006

הפרוטוקול המלא ימצא בלשכת מנכ"ל, לשכת ראש העיר וכן באתר האינטרנט
שכתובתו www.rosh-haayin.muni.il.

השתתפו:

1. מר משה סיני - ראש העיר
2. מר מתי יצחק - ס/מ"מ ראש העיר
3. מר יעקב אדמוני - סגן ראש העיר
4. מר שלום דראב - סגן ראש העיר
5. מר אבי סמובסקי - חבר המועצה
6. מר פיני דניאל - חבר המועצה
7. גב' סיגל שיינמן - חברת המועצה
8. גב' שרי סלע - חבר המועצה
9. מר יגאל יוסף - חבר מועצה (הגיע ב- 20:15)
10. גב' אלונה דור קולן - חברת מועצה

חסרים:

1. גב' עדה אהרון - חברת מועצה
2. מר מיכאל מלמד - חבר מועצה
3. מר יבגני מלמוד - חבר מועצה
4. מר משה בן טובים - חבר מועצה
5. מר זכי קוממי - חבר מועצה

נוכחים:

1. גב' אירית נתן - מנכ"לית העירייה
2. מר רחבעם חיים - גזבר העירייה
3. עו"ד פרומה פורת - יועצת המשפטית
4. מר משה כהן - מבקר העירייה
5. מר חנוך מילוא - מנכ"ל "מיתב"
6. מר יששכר בן חיים

על סדר היום:

1. עדכוני ראש העיר.
2. סקירה בנושא תאגיד מים וביוב ע"י חנוך מילוא מנכ"ל "מיתב".
3. אישור מינוי רחל מדר כמנהלת מפעל המים, עפ"י חוק עזר לראש העין בדבר אספקת מים במקום נעמי פנחס.
4. אישור קריטריונים ליישום נוהל משרד הפנים בנושא מחיקת חובות כפי שפורסם בחוזר מנכ"ל 4/2001 והתיקון לו ב-6/2002.

מר משה סיני – ראש העיר:

טוב יפה מאוד, חבר'ה בואו. קודם כל ערב טוב. אני פותח את ישיבת מועצת העיר. לפני שאנחנו הולכים לסדר היום, אני רק מודיע שאנחנו מורידים מסדר היום את סעיף 4 בנושא של מחיקת חובות בעקבות בקשה של מספר חברי הנהלה להעמיק את הדיון ולקבל חוות דעת נוספות בעניין הזה. אנחנו נדחה את זה לאחת מישיבות המליאה הקרובות, בהסכמת חברי הנהלת מועצת העיר.

הנושא שלפנינו, הנושא המרכזי הוא נושא של תאגיד מים וביוב. לפני זה אני רק רוצה להזכיר לחברי מועצת העיר על מספר אירועים שמתקיימים השבוע. אחד זה חידון התני"ך העירוני בנושא מעמד האישה בתני"ך שאני מזמין את כולם להשתתף בו. אפשר להתעדכן בפרטים אצל מנכ"לית העירייה, וגם בנושא של פתיחת העבודות במגדל צדק, גם פה תתקיים איזושהי מסיבת עיתונאים משותפת עם רשות הטבע והגנים, וסיוור משותף באזור. אז גם פה מי שיכול מוזמן לסיוור, אני רוצה לראות שבאמת כמה שיותר חברי מועצת העיר. אז אפשר בבקשה להתעדכן אצל המנכ"לית לגבי המועדים המדויקים. אני גם מתנצל כי אני צריך לעזוב מוקדם מהצפוי בגלל אירוע משפחתי, ומי שימלא את מקומי זה יהיה מתי יצחק, ימשיך את הדיון.

מר משה סיני – ראש העיר:

אנחנו הזמנו את חנוך מילוא, שהוא יו"ר חברת מית"ב, מנכ"ל חברת מית"ב. היה בעבר סגן ראש עיר, נכון חנוך?

מר חנוך מילוא:

ממלא מקום.

מר משה סיני – ראש העיר:

ממלא מקום. אדם עם הרבה מאוד ניסיון, גם לפני שהוא הגיע למערכת העירונית צבר ניסיון גם בעיריית פתח תקוה, וכמובן כמי שהקים למעשה את התאגיד, תאגיד שעובד בצורה

מוצלחת מאוד, נותן שירותים ל-200 אלף תושבים. על פי חוק ההסדרים, בטח חנוך גם יעמוד על זה, למעשה עד שנת 2008 העיריות חייבות לעבור למהלך של תאגיד מים וביוב. אני חושב שעירייה שמכבדת את עצמה ורוצה להסתכל קדימה היא צריכה לעשות את עבודת החשיבה והתכנון בעניין הזה. ואנחנו ביקשנו מחנוך שיזכור גם את הלקחים וגם את הראייה קדימה, מתוך הנחת עבודה שעיריית ראש העין תעבור לתאגיד מים וביוב בתקופה הקרובה. אני רוצה גם להודות לחבר המועצה אבי סמובסקי, שלמעשה עוזר לנו רבות בעניין הזה. עושה את העבודה בשקט. אז אבי גם לקח על עצמו לחקור ולהעמיק בנושא וגם יש לו כמובן את הראייה המקצועית שלו בתחום ואני אשמח אם הוא גם יגיד כמה מילים במהלך הדיון. אז אולי אבי תגיד אתה עכשיו כמה מילים ואחרי זה ניתן לחנוך לעשות את ההצגה. חברי מועצת העיר מוזמנים לשאול לתהות, כל שאלה שעולה בדעתם. רק מה שאני מציע שהשאלות יהיו רק אחרי ההצגה. אנחנו גם לא, אין כאן כוונה לקבל כרגע החלטה אלא לעשות פרזנטציה מצגת וההחלטות יתקבלו אני מניח לאחר דיון מעמיק בהנהלה בחודש-חודשיים הקרובים. אבי בבקשה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

טוב, אני לא רוצה להיכנס לעניין כי חנוך בטח יכנס ויסביר את כל הדברים. אבל ברמה יותר אולי הפילוסופית. יש תופעה שהיום בתורת הארגון, לא משנה אם זה עירייה, אם זה חברות פרטיות וזה, שנקראת 'אאוט סורסינג'. 'אאוט סורסינג' זה למעשה פונקציה של התמקצעות, שהיא נוצרת מנקודת המוצא שמנהל או ארגון טוב שיהיה, לא יכול להתמקצע ולא יכול להתמחות בכל הנושאים. ועליו וכדאי לו לקבל שירותים או לקנות שירותים מגופים שהם מומחים בתחומים מסוימים. ועם השימוש באותם מומחים הוא יתן ללקוחותיו שירות הרבה יותר טוב.

קשה להניח שעירייה על מורכבותה ועל המבנה הארגוני ועל המערכת שלה יכולה לתת שירות טוב בתחומים של מים וביוב. הבעיה המרכזית יותר משירות היא הנושא של התשתיות, שהתחזוקה שלהם וההקמה שלהם והפיתוח שלהם דורשים עלויות עצומות, שלא לכל עירייה ואני אומר את זה בעדינות, לא לכל עירייה ובטח לא לנו יש אפשרות להשקיע בהם.

אני חושב שבתחומים מסוימים התופעה הזאת היא תופעה שתלך ותגדל. גם בעיריית, עיריית ראש העין דווקא היתה אחת המתקדמות ב'אאוט סורסינג' בכל מיני נושאים. אני מניח שהמצב הנוכחי לפי הניתוחים שאני עשיתי, מחייב לנקוט איזושהי פעילות בכיוון הזה. ואני מניח שאחרי שנקבל את ההרצאה המחכימה נוכל לדבר על זה בצורה הרבה יותר אופרטיבית.

מר משה סיני – ראש העיר:

תודה, בבקשה חנוך.

מר חנוך מילוא:

ערב טוב לכולם. כפי שנאמר אני אגיד בפתיחה, היתה לי הזכות להקים את התאגיד, תאגיד מיתב, כשפנה אלי ראש עיריית פתח תקוה וקיבלו את ההחלטה להקים תאגיד, התלבטו איך לעשות את זה ואז הוא פנה אלי שאני אקים את התאגיד ואנחנו מקימים. בעצם היום בארץ אני מחלק את המצב, שישנם שלושה סוגים של תאגידיים. ישנו סוג אחד שהוא הגיחון, שהוא בעצם הוקם בלי שום קשר לחוק, אולי הוא היה מאיץ לחוק אבל הוקם בזמנו על ידי מי שהיום ראש הממשלה, לפני למעלה מעשר שנים והוא בימים אלה או בתקופה האחרונה הוא נכנס למסגרת החוק. כי החוק מציב כל מיני תנאים. זה סוג אחד.

הסוג השני אלה הם תאגידיים, שכאשר עסקו בחקיקה, אז עשו, החליטו לעשות פיילוטים. במסגרת הפיילוטים נתנו כל מיני הנחות כאלה ואחרות. המאפיינים של התאגידיים האלה זה ראשון לציון ונתניה. ואחר כך ב-2001 חוקק החוק, ופתח תקוה היא בעצם התאגיד הראשון שהוקם בדיוק על פי החוק. זאת אומרת לא קיבל שום הקלות שום דבר והיה צריך למלא את כל כללי החוק. אני... למנהל צוות ההקמה ואנחנו במשך זמן של עשרה חודשים הקמנו את התאגיד. התאגיד היום מתפקד שנתיים, אני אומר את הדברים האלה כי אני מכיר את הדברים, גם מרגע היוולדם.

אז ההצגה שלי תתחלק בעצם לשניים. החלק הראשון זה כל הצד החוקי, כל הצד הסטטוטורי שלו, והחלק השני אני אציג לכם את מיתב, תראו מה זה מיתב. אז אני אלך למרכיבי החוק. הקמת חברה עירונית למתן שירותי מים וביוב, לצרכנים אשר

נמצאים בתחום הרשות המקומית. הדבר השני, הקמת רשות ארצית לשירותים ציבוריים מים וביוב. מה זה? החוק קובע שתוקם רשות ארצית שהיא מורכבת ממומחים ואנשי ציבור, שיש להם שני תפקידים עיקריים. אחד לקבוע את תעריפי המים, במילים אחרות כל מה שנוגע לכסף. והדבר השני זה את סל השירותים בראייה הצרכנית. סל השירותים בראייה צרכנית לדוגמה קובע, שאני צריך בתוך איקס זמן לתקן פיצוץ שקרה. ואם לא תיקנתי אני משלם קנס לצרכן. זה דוגמה לסל שירותים צרכני. אז הרשות הזאת, אלה הם שני התפקידים העיקריים שלה. והוקם גוף נוסף שנקרא הממונה על התאגידים, תאגידי המים והביוב, שהוא אחראי לקיים את הפיקוח בכל מה שנוגע להתנהלות היום יומית. הוא נותן את הרישיון. אגב, זה תאגיד שבשונה מכל החברות העירוניות, זה לא מספיק שרשמת אותו והחלטת אותו, אתה חייב לקבל רישיון. בלי רישיון אתה לא יכול לעבוד.

אז הוא אחראי לתת את הרישיון או לקחת אותו, הוא מקיים את הבקרה והוא אחראי לסל השירותים בראייה ההנדסית. דוגמה לראייה הנדסית, איזה סוג צינור יניחו בקרקע? לדוגמה.

המרכיב הבא הוא, שהחל מה- 1.1.2008 לא תוכל רשות מקומית להפעיל בעצמה את שירותי המים והביוב אלא באמצעות חברה, תאגיד. זה מופיע בחקיקה ראשית, זה לא חוק ההסדרים.

זאת אומרת בשביל שיהיה אחרת צריך לשנות את החקיקה הראשית. ב-1.1.2008 יהיה אסור, אני אקח את זה רק לדוגמה כן, לראש העין לספק שירותים במים וביוב, אז תשאלו אז מה יקרה? יגידו אין בעיה, מים וביוב יעשה איקס לא העירייה. וזה נכון לגבי כל העיריות.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

גם לממונה יש סמכות לתת ארכה.

מר חנוך מילוא:

לא לא לא, זה היה בחקיקה הראשונית, היא שונתה. עוד מעט תראה הכניסו עוד כמה דברים.

מר מתי יצחק - ס/מ"מ ראש העיר:

אגב, אפשר לשאול שאלות?

מר חנוך מילוא:

אני לא אכפת לי, אני מציע בסוף. כי יכול להיות שחלק מהשאלות אתה תקבל תשובה בהמשך.

הדבר השני הוא, כל עסקה בין הרשות המקומית לתאגיד מחייב את אישור הממונה. עכשיו, אני כתבתי את הסעיף הזה בכוונה בדרך החיוב. אני בדרך כלל תמיד הקפדתי, מי שמכיר אותי, זה לשים את העובדות על השולחן כפי שהם, לא לטייח, לטוב או לרע לשים את העובדות כפי שהם. המשמעות בעצם של הסעיף הזה, שהרשות המקומית אין לה מה לומר שום דבר לתאגיד. הדבר היחידי שיש לה, זה שחברי מועצת העיר שלה משמשים כאספה כללית, והם ממלאים תפקידים של אספה כללית. דהיינו ממנים דירקטורים, ממנים רואי חשבון ומחלקים רווחים. אגב, מינוי דירקטורים בשונה מחברות אחרות עירוניות, טעון אישור ועדת רביבי. היום נדמה לי, כבר כולם? בסדר. וחלוקת רווחים טעון אישור הממונה. כלומר, מועצת המנהלים יכולה להחליט מחלקים רווחים, יכול לבוא הממונה ולהטיל וטו ולהגיד לא, אני רוצה שתשקיעו את זה ב... ואני כתבתי את זה בדרך החיוב ולא בדרך השלילה אם אפשר לקרוא לזה.

והחלטת ממשלה שמעוגנת בחוק ההסדרים של השנה, עכשיו, קובעת כי החל משנת 2006, יודעים בגלל הבחירות התקציב רק עכשיו מאושר, הוא היה אמור להיות מאושר בסוף שנה, יוקמו תאגידי איזוריים בלבד. הארץ תחולק ל-30-25 אזורים, ובכל אזור כזה יוקם תאגיד, כי ברור שאם החוק לא מאפשר לרשות מקומית יותר לעסוק במים וביוב, אתם יודעים כמה רשויות ישנם וכמה מועצות אזורית, אז לכן הגבילו את העניין. והיום למעשה כל מי שרוצה להקים, לא יכול יותר להקים תאגיד עצמאי אלא תאגיד אזורי. והמרכיב, זה היה המרכיב האחרון. סטטוס.

בעצם מה המצב היום? עד 2005 הוקמו תאגידי עירוניים, ירושלים, עם ההסתייגות שאמרתי קודם, הגיחון הוקם הרבה קודם. ראשון לציון, נתניה, פתח תקוה, נצרת עלית,

אריאל, מטולה ומודיעין. אלה הם התאגידים שהיום קיימים במדינה ועובדים. בשנה הזאת יוקמו תאגידים, שני תאגידים אזוריים. אחד יהיה תאגיד חדש, המאגד את צפת ראש פינה חצור מטולה וטובה, ותאגיד המים של נצרת עלית יהפוך לתאגיד אזורי לאחר שיצרפו אליו את עפולה ומגדל העמק.

חוק ההסדרים לשנת 2006 מגדיר סנקציות כנגד רשויות שלא יחלו בתהליך הקמת התאגיד. זאת אומרת רשויות שהם מתמחות או שאמורות לקבל כל מיני תמיכות יעודיות ואחרות, החוק אומר מי שלא יראה שהוא מתחיל בתהליך של הקמת תאגיד יוטלו עליו סנקציות.

מה היו העקרונות המנחים להקמת התאגיד? אז העיקרון הראשון הוא הפרדת משק התשתיות הזורמות מהמערכת העירונית וניהולו כמשק סגור. ניהול אספקת שירותי המים והביוב והתיעול על בסיס עסקי, על פי החוק התאגיד חייב להרוויח. כאן אני רוצה להעיר. בשלב הזה התיעול עדיין לא נמצא בתאגידים, התיעול לכאורה מטופל על ידי הרשות המקומית. תשאלו למה? הרי זה לא הגיוני. הסיבה היא פשוטה. מאחר והתאגיד צריך להיות תאגיד עסקי, והוא צריך להיות תאגיד רווחי, בעל רווח סביר, זה לשון החוק, אתם יודעים שעבור תיעול אנחנו לא משלמים אגרה, משלמים אגרת מים, משלמים אגרת ביוב. איפה כן משלמים? בבנייה משלמים היטל תיעול. אז אמרו שמאחר והתאגיד לא מקבל תמורה בגין אחזקת מערכת התיעול לא יקבל אותו. כרגע דנים בנושא הזה וברגע שיוחלט על מימון לטובת אחזקת התיעול, הוא יועבר גם הוא לתאגיד. בפתח תקוה לדוגמה אנחנו חתמנו על הסכם אישור הממונה עם עיריית פתח תקוה, שאנחנו בעצם קבלני המשנה של העירייה. במילים אחרות: אנחנו נותנים הצעה לתוכנית עבודה לעירייה, העירייה צריכה לאשר אותה ואת התקציבים לה, את הביצוע אנחנו עושים. כנ"ל לגבי...

הוצאת שיקולים זרים ממערכת קבלת החלטות הנוגעות למשק המים והביוב. הסדרת רמת הפיקוח ומתן השירות לצרכי השירות.

הבעלות. במועד הקמת החברה היא תהיה בשליטה ובבעלות מלאה של העירייה. במהלך שלוש שנים ראשונות, שימו לב כי הוא קשור להמשך, במהלך שלוש השנים הראשונות של פעילות החברה, שהיא בלשון החוק נקראת התקופה הראשונה, לא תועבר לגוף אחר השליטה או אמצעי השליטה בחברה בשיעור כלשהו. למרות שהחוק נותן הסתייגות במקרים מיוחדים רשאי הממונה ושר האוצר וכולם כן להכניס שותף אסטרטגי או להפריד חלק

במקרים קיצוניים, אבל בגדול שלוש שנים ראשונות אסור. בתום התקופה הראשונה ניתן יהיה לרכוש או להחזיק באמצעי שליטה בשיעור של 10% ויותר, כמובן שזה טעון אישור הממונים. במילים אחרות, בתום שלוש שנים אפשר לגייס הון בחוץ. אני יכול לספר לכם שנתניה נמצאת בשלב מאוד מתקדם של דיון... כנ"ל ראשון לציון.

אני רוצה להציג את התועלת. בתקופה הראשונה, דהיינו בתקופת השלוש שנים, אגב פתח תקוה נמצאת בסוף, בסוף התקופה. התאגיד ינוהל כמשק סגור ובראייה עסקית, דבר שיביא ליעול המערכת, לצמצום ההוצאות, שיפור השירות והעלאת רמת התחזוקה של מערכות המים הביוב והתיעול. במסגרת השאלות יותר מאוחר אני יכול לתת לכם לפסקה הזאת המון דוגמאות, זה לא סתם מילים.

התקבולים מהמקורות השונים יופנו קודם כל לאחזקה ולפיתוח של מערכת המים הביוב והתיעול. במילים אחרות ההבדל המהותי הוא בכך שכל כסף שהתאגיד גובה חוזר למים ולביוב. סיפרתי לראש העיר שלכם... דוגמה של פתח תקוה. פתח תקוה משך כל השנים, ההשקעה שלהם בתשתיות היו סדר גודל של בין 3 ל-4 מיליון שקל. התאגיד זה שנה שנייה משקיע למעלה מ-17 מיליון שקל. עכשיו, זה לא שלתאגיד יש מקורות כספיים נוספים, הדבר היחידי שקרה, שכל כסף שגובים מהתושבים למים וביוב מושקע במים וביוב. מה קורה במצבים אחרים?

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

למה לא עשו את זה עד היום? למה לא פתחו חשבון נפרד? רשויות היו יכולות לפתוח חשבון נפרד למים.

מר חנוך מילוא:

תראי, ברשותכם אני יכול לתת לך תשובה בתוקף העובדה שאני הייתי כמו שאמרו לכם, ממלא מקום ובעוונותיי הרבים הייתי ראש מינהל הכספים. יש גזרות שהציבור לא עומד בהם. זו מערכת מאוד מורכבת, אתם בודאי מכירים את זה. כשמכירים במצב שצריך להוסיף תקן לעובד סוציאלי, מה אומרת המדינה? 70% אני 30% אתם, אבל אל תעשה שום דבר. כלומר, המערכת הניהולית והתקציבית היא כזאת, שאם היו עושים דבר סגור,

המערכת, צריך להיות אמיתיים, המערכת לא היתה עומדת בה, היא פשוט לא היתה עומדת. ואת זה שקלו, ולכן מאחר שהגיעו למסקנה שלא עומדים אז כל התאגידים, אבל היו לזה עוד סיבות, בואו נמשיך.

העירייה כבעלת הנכסים והזכויות צפויה לקבל תמורה כספית גבוהה בעבור הנכסים שהועברו לתאגיד. אני עוד מעט אסביר את זה.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

חנוך, רק שאלה אחת הבהרה, כי אתה כל הזמן מדבר על עירייה. כשאתה מדבר על עירייה אתה מדבר כדוגמה עיריית פתח תקוה, זה לא משהו,

מר חנוך מילוא:

זה נכון גם לראשון, לראש העין, ראשון כולם.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

אבל ראש העין לא מקימה את התאגיד.

מר חנוך מילוא:

לא, אני לא אומר, נגיע לזה. אני אגיע לזה. לא, תראו, אני עכשיו נותן לכם הצגה מה אומר החוק עם כל המשמעויות וזה. עכשיו, אתם תראו עוד מעט שאני מציג לכם שקף, שניסיתי להיכנס לנעליים שלכם ושאלתי את עצמי, מה האלטרנטיבות של עירייה כמו ראש העין? עוד מעט תראו את השקף. כלומר בעצם, באופן, אני כבר מקדים ואומר, כל עוד, הוא נכון לכולם,

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

כל מה שקשור בעירייה זה נכון לכל רשות?

מר חנוך מילוא:

לכל מדינת ישראל. זה לא אופייני לפתח תקוה.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

או.קיי.

מר חנוך מילוא:

עוד מעט אתם תראו מה האלטרנטיבות. בהתחשב בכל האילוצים וההחלטות והדברים האלה... מה האלטרנטיבות שעומדות בפנינו. החל מתום התקופה הראשונה כבר הזכרתי את זה קודם, יש אפשרות לעשות הפרטה מלאה, יש אפשרות להכניס שותף ויש אפשרות לעשות גיוס הון בהיקף משמעותי, לצאת לבורסה וכדומה.

ערך מוסף לרשות להקמת תאגיד, ושוב זה לא לאו דווקא ראש העין, זה נכון לכולם. אילו אתם הייתם היום מקימים תאגיד עצמאי, בוא נגיד אחרת, אילו הייתם מחליטים להקים תאגיד במקביל לפתח תקוה, אז הייתם היום תאגיד כמו פתח תקוה, ובשלב מסוים היו באים אליכם ואומרים תצרפו אליכם רשויות. במצב של היום מאחר ויש החלטת ממשלה על תאגידים אזורים, אז מי שרוצה להקים תאגיד הוא צריך להסביר איזה תאגיד אזורי הוא מקים? דהיינו, מיהם הרשויות האחרות שהצטרפו אליו. בלא מעט מקרים הממונה מכתיב את הרשויות. לפתח תקוה יש את הפריבילגיה לבחור את הרשות כי היא הוקמה לפני החלטת הממשלה, ואז אם יגיד לי הממונה תיקח את גילגוליה, אז מועצת המנהלים שלי והאספה הכללית תגיד לי אדוני לך... את עצמך, לא לוקחים, הוא לא יכול להכריח אותך. אבל אם אני אבוא ותבוא, אני אתן דוגמה גבעת שמואל, אני בכוונה מוציא את ראש העין מהחגיגה ותגיד גבעת שמואל אני רוצה לעבור והתאגיד שלנו יגיע למסקנה כדאי לו, אז פתח תקוה תהפוך לתאגיד אזורי בתנאים שלה.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

ואז כל מה שכתוב פה עירייה זה מדובר על פתח תקוה בסיטואציה הזאת, זה לא,

מר חנוך מילוא:

לא לא לא, אם נניח אתם תקבלו החלטה להצטרף לתאגיד שלנו, והתאגיד שלנו יקבל את

הבקשה ויחליט, בסופו של התהליך זה יקרא מיתב מים תיעול וביוב בע"מ, תאגיד המים של פתח תקוה וראש העין. ככה הוא יקרא.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

וגבעת שמואל.

מר חנוך מילוא:

אם יהיה גבעת שמואל וגבעת שמואל. אבל לכם אני כבר אומר, החלטה נכונה לרגע זה, אתם יודעים, פוליטיקה אני לא צריך לספר לכם מה זה פוליטיקה. נכון לעכשיו יש החלטה גם של האספה הכללית וגם של מועצת המנהלים, אנחנו נצרף אלינו רק רשות אחת. עכשיו, כשאני באתי לפה ודיברתי עם חברי, אני בדקתי עם האנשים אצלי האם ראש העין מקובלת? אמרו ראש העין מקובל עלינו. זאת אומרת לא יכול להיות,

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

רגע, למה אתם קופצים? אני נכון מרחיב בכמה דברים, אני אגמור את הכל תרשמו את השאלות אני אתן לכם. כי בשביל להגיד לך למה ראש העין כן, אז אני סוטה מההרצאה שלי. אני אתן לך תשובה. הלאה, אני ממשיך.

עכשיו, מה קורה כשקם תאגיד? אני אתן לכם גם את ההבדלים עם התאגיד האזורי. עושים סקר נכסים של הרשות, מקיימים, מבצעים מה שקרוי סקר נכסים של הרשות, ועל פי הערך שלהם בשיטת ערך כינון מופחת, אני לא רוצה עכשיו להלעית אותכם בהגדרות, מה זה כינון מופחת מה זה כינון ריאלי, מקבלים תמורת הנכסים האלה. בעצם התאגיד קונה את הנכסים בכך ש-30% הוא משלם במזומן, ותמורת 70% האחרים הוא מקבל את המניות של התאגיד, הוא מקבל את הבעלות על התאגיד.

דבר נוסף. התאגיד לא הרשות, מקבל מענקי פיתוח בכפוף לשני קריטריונים: קריטריון אחד זה גודל אוכלוסייה, קצב ההתאמה וכך הלאה. והקריטריון השני זה מצב התשתיות. למשל, לדוגמה, עיריית פתח תקוה קיבלה מהתאגיד 62 מיליון זה ה-30% וקיבלה 47.5 מיליון מענק

פיתוח, לפני 5 שנים.

יש לי סיכום עם הממונה, שאם פתח תקוה תצרף אליה רשות, הוא יסכים לאשר מתן תשלום במזומן של 40% לכל אחד. כמובן שזה מעמיס על התאגיד, כי מי שצריך לגייס את הכסף לתאגיד,

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

מאיפה יש לו כסף לתאגיד?

מר חנוך מילוא:

בשאלות אני אתן לך תשובה, אבל בגדול לוקח הלוואה, אני לוקח הלוואה.

הדבר הבא הוא חלוקת רווחים עם בעלי המניות לתאגיד. אמרתי לכם כבר קודם שהחוק מדבר על תאגיד רווחי, צריך להיות רווחי. זאת אומרת אם התאגיד הוא לא רווחי ואין לזה סיבות טובות למה הוא לא רווחי, מה קורה? אומרים למנכ"ל לך הביתה. כי הוא מתנהל כמו עסק לכל דבר ועניין.

אפשרות למימוש נוסף של נכסים בצירוף שותף אסטרטגי. כאן למה הכוונה? זה מה שעושה היום ראשון ונתניה, הם בעצם לא הולכים על הפרנציפ של שותף אסטרטגי אלא הם מדברים על גיוס הון. אבל יכול מחר בבוקר, יכולה לקבל החלטה האספה הכללית, שהיא מוכנה להכניס שותף אסטרטגי או פעיל בשיעור של 20%-30% ואז התאגיד, לא התאגיד, הבעלים שזה הרשויות המקומיות מקבלות את הכסף שווה ערך האחוז שהם נכנסים והשקיעו.

ערך מוסף נוסף הוא שיפור רמת השירות לציבור. טכנולוגיות מתקדמות, שיפור איכות המים... כללי. אני יכול להגיד לכם שבפתח תקוה אנחנו נמצאים בשיא המהלך היום להכנסת שעוני קר"מ – קריאה מרחוק, שהיא מהווה יש לנו כבר אינדיקציות היום, היא מהפכה לגמרי לא פשוטה. כי אם כל תושב כשהמערכת תהיה גמורה, יוכל באינטרנט לראות בדיוק בריל טיים' את הצריכה שלו, האם יש לו נזילה או אין לו נזילה. וכבר היו לנו מקרים שהיינו מתקשים למישהו הביתה ואומרים גברתי, יש לכם נזילה לכו לבדוק. מה פתאום, מה אתה אומר לנו יש נזילה? יש נזילה, מה פתאום? אין נזילה וזה. תבדקי בשירותים שלך. אחרי חצי שעה היא חוזרת, איך ידעתם שאצלי יש נזילה? באמת היתה נזילה. ואני לא מספר

לכם, זה סיפורים מהחיים. כלומר זו מערכת וטכנולוגיה מהמתקדמות שישנם. שיפור איכות המים, אני מזמין אותכם, לא משנה מה ההחלטה שלכם, כל אחד מכם אני מזמין אותכם למיתב שיושבת בבניין הביטוח הלאומי ליד עיריית פתח תקוה, תראו את שירות הלקוחות, תראו את רמת השירות, לגמרי, אין על מה להתבייש, להפך, רק להתגאות. הלאה. הזדמנות לביצוע שינוי ארגוני במבנה הרשות המקומית. אנחנו יודעים שכל רשות מקומית יש לה את הבעיות שלה. אם רוצים לעשות שינוי ארגוני ואם רוצים לצמצם בכוח אדם, אני מדבר בלשון עדינה, כל הדברים האלה. הדבר הזה נותן הזדמנות, כי ברגע שאתה מוציא את המים,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

למי הזדמנות?

מר חנוך מילוא:

לעירייה. לא לתאגיד לעירייה. אם אתה היום לוקח את כל, אני לא יודע איך אצלכם מחלקה מדור, איך שזה נקרא, של המים והביוב ואתה מוציא אותם החוצה, זה מחייב אותך לעשות שינוי ארגוני בעירייה, וזה הזדמנות. בהזדמנות חגיגית זו,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

עובדה, צודק חנוך במאה אחוז, בלי קשר להיכנס לעניינים הפנימיים, עובדה שעד היום שלוש שנים אנחנו בקדנציה לא הצלחנו לעשות שום שינוי ארגוני. לפחות יש לך איזה תמריץ אחד.

מר חנוך מילוא:

אתם יודעים, כשעושים שינוי ארגוני אתה יכול לצמצם עובדים בלי אישור ועד בלי אף אחד.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

תהיה כאן חברת אחזקות שתתחזק את כל העיר, אנחנו כולנו נלך... הכל בסדר. נפריט את

הכל, אם כבר אז כבר.

מר חנוך מילוא:

גברתי, אני רוצה להגיד לך, לספר לכם סוד. אני רוצה להגיד לכם לספר לכם סוד. אני התמודדתי פעמיים לרשות עיריית פתח תקוה והפסדתי, אבל אילו הייתי נבחר כמו שרציתי, שום חבר מועצה לא היה מחזיק שום תיק בעירייה. חברי המועצה לתפיסת עולמי, נכון, בגלל זה,

משתתף בדיון:

כנראה השיטה היא לא נכונה.

מר חנוך מילוא:

לא לא, זה לא אומר שהשיטה היא לא נכונה, סליחה. מה אני רוצה להגיד? אני רוצה להעיר לך, מה אני רוצה להגיד? אני חושב שחברי מועצת העיר צריכים לקבוע את המדיניות ולקיים את הבקרה ולא לנהל את העיר.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

יפה אמרת.

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

אם מצטרפים לתאגיד כמו פתח תקוה, שמתני את זה, יש יתרונות לגודל כתוצאה מהצטרפות לתאגיד קיים. למשל אם פתח תקוה, אם אתם תקימו תאגיד לבד, תצטרכו לחכות שלוש שנים לצורך גיוס הון, כשכאן אפשר לגייס מיד הון. כל התהליך שצריכה לעבור הרשות המקומית או כל המהלך הזה הוא הרבה יותר פשוט ומהיר.

ושיפור הדימוי של הרשות בעיני התושב. אתם יודעים, אני אמרתי את זה גם לראש העיר, זה נכון בפתח תקוה. יקח להערכתך 5 אולי יותר שנים, עד אשר הציבור יבין שתאגיד המים זה חברת חשמל במובן הזה שהעירייה היא לא עוסקת. בתקופה הזאת מה שיקרה, שכל מה

שהתאגיד יעשה טוב יגידו כל הכבוד לעירייה, הם עושים פיתוח, שיפרו את השירות, נתנו קריאה מרחוק. כל דבר לא טוב יוכל להעיר להגיד טוב מה אתם רוצים? זה התאגיד. זה יקח, עד אשר יבינו שכשיש בעיה של מים זה לא ראש העיר, זה התאגיד, זה הממונה, זה הרשות. בדיוק כמו שאם היום יש צרות עם חשמל בעיר, אז יכול ראש העיר לדבר עם מנכ"ל חברת החשמל או שישמע לו או לא, יכול לדבר עם שר התשתיות. הוא לא יכול להגיד לו שום דבר מה לעשות. הלאה.

חלופות להקמת התאגיד. כאן כפי שאמרתי קודם, ניסיתי לחפש או למצוא יתרונות ומגבלות לכל אחת מהאפשרויות. אז האפשרות הראשונה זה הקמת תאגיד עצמאי אזורי, זה נניח, זה האופציה שעומדת בפניכם.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

על מספרים לא דיברת אתנו. הבנתי שיש הגדרה של מינימום מקסימום, מספר תושבים ו..

מר חנוך מילוא:

ברגע שעברו לתאגידים אזוריים זה לא רלוונטי. זה היה רלוונטי כשלא היתה החלטה לתאגידים אזוריים, ואז גם לא היה חייב להקים. ואז אמרו פחות מ-50 אלף או 40 אלף, זה לא כלכלי.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

תאגיד אזורי יכול להיות גם עם 50000 תושבים?

מר חנוך מילוא:

לא, אם אתה מחלק את הארץ ל-25, בגדול מדברים שתאגיד אזורי ימנה בסביבות 250 אלף צרכנים, זה הסדר גודל. אבל זה לא יהיה בבת אחת אלא לאט לאט יצרפו. טוב, אז הקמת תאגיד עצמאי אזורי, שזאת למשל אלטרנטיבה שהיא קיימת היום בידי כל רשות, זאת אלטרנטיבה שעומדת או קיימת לכל רשות מקומית, לא חשוב איפה היא נמצאת. והחסרונות שלה כפי שכתבתי פה, שותפים מוכתבים על ידי הממונה. מורכבות בתהליך

קבלת החלטות בדירקטוריון, חוסר ניסיון, חבלי לידה, עלויות ומימון. זאת אומרת אתה הולך להקים דבר מחדש עם כל המשמעויות של דבר חדש. ולדעתי אני אומר את זה בעדינות רבה, יכולים לתקוע לך רשויות כאלה שאיך אומרים? לא עלינו. לעומת זה, הצטרפות, ואני מדבר עכשיו על מיתב כי כל מה שאני אומר על מיתב זה לא בהכרח נכון לראשון, לראשון או לנתניה. דרך אגב, אני שמעתי שכפר יונה כבר קיבלה החלטה להצטרף לנתניה. אז אני מדבר עכשיו על מיתב. מול האלטרנטיבה שיש לכם להקים, נניח לקבל החלטה אנחנו מקימים תאגיד אזורי ואז תלכו לממונה והממונה יכתוב לכם מיהם הרשויות ואז תתחילו את כל הסיפור. הצטרפות לתאגיד, למיתב, עם היתרונות שזה תאגיד יציב מרוויח בעל תפיסה עסקית ומכוונת לקוח. יכולת לבצע הפרטה וגיוס הון מסיבי כבר במהלך 2007.

לדעתי בגדול שני יתרונות: אחד, כל התהליך של ההקמה הוא מאחוריים, ודבר שני, מימוש נכסים כבר כמעט מייד. 2007 זה אם אני לא טועה שנה הבאה, נכון? זה החלק הראשון שהוא נוגע לחוק. אני כאן אני רוצה להציג לכם את מיתב, עכשיו תחליטו איך שאתם רוצים. או שאנחנו עכשיו פותחים שאלות או שאתם נותנים לי להציג לכם את מיתב, איך נראית מיתב, ואחר כך שאלות.

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

אז אני ממשיך במהירות, או קיי. מיתב, כמו שאמרת, קודם קיבלתי את הרישיון בינואר 2004. יו"ר הדירקטוריון שלה הוא ראש עיריית פתח תקוה. זה החזון, 20 שניות לקרוא, אני לא אקריא לכם. אפשר לעבור?

אני עובר, קצת נתונים. אנחנו מוכרים 16 מיליון קוב. אתם רואים שבערך 50% אנחנו מקבלים ממקורות 50% זה הפקה עצמית.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

מה זה הפקה עצמית?

מר חנוך מילוא:

בארות שלנו.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

בארות? שליטה שלכם מלאה?

מר חנוך מילוא:

יש לנו 75000 מדי מים. מהם כבר עכשיו כ-25000 שעונים קריאה מרחוק. במסגרת הפרוייקט שאמרת... ואורך הרשתות קרוב ל-400 קילומטר. תראו את הפחת, תסתכלו מה היה קודם החל משנת 99, 10.3, אתם יודעים מה זה פחת מים, כן? 7.6 וזה, אנחנו כבר השנה ב-2005 נמצאים בכמה? 7.8 אני חושב. כן, ירדנו ל-7.8, שאחר כך אם תרצו נדבר על מה מחכה לנו ועדת גרונוב וכל הדברים, היעד הוא להגיע לפחת בשיעור של 6% ומעל הפחת הזה לא יחשבו את זה בתעריפים אבל זה אם תרצו נדבר יותר מאוחר. הלאה.

הנה הבארות שראיתם, יש לנו גם, בסך הכל 11 בארות, 24 יחידות שאיבה, בריכות אגירה, מגדלי מים, כמות שפכים, אנחנו קשורים לשפד"ן. השקעות.

המבנה הארגוני, גוף מטה מקצועי ודיבר על זה קודם אבי, אנחנו בעיקרון איפה שאנחנו יכולים אנחנו מוציאים הכל החוצה. אנחנו רוצים להיות תאגיד שהוא עוסק בכל הדברים שהם בקרה, רישוי, מדיניות, וכל מה שאפשר לצאת החוצה יוצא החוצה. כמובן הכל בראייה כלכלית.

זה המבנה הארגוני, בגדול ישנן שלוש חטיבות. חטיבת צרכנות ומערכות מידע, חטיבת כספים ומינהל וחטיבת הנדסה ופיתוח. סך הכל סדר גודל של 50 איש זה היקף התקנים של נתניה.

אבני דרך אולי כמה מילים אתם רואים איך התאגיד הזה הוקם והתפתח. ב-2004-2005 קיבלנו דירוג ממעלות WA מינוס, זה דירוג גבוה שבאמצעותו אנחנו אמורים לגייס את ה-62 מיליון, ואם נצטרך לגייס כסף גם עבור ראש העין, אז הדירוג הזה יצטרך לעבור בחינה מחדש, אבל יש להניח שהוא לא ישתנה וזה המקור. שאלת קודם מאיפה הכסף. התחלנו עם פרוייקט הקר"מ זה קריאה מרחוק.

אנחנו בימים אלה קבענו את הזכיינים למערכת מידע חדשה, מתקדמת מאוד, וזכיין גבייה. עברנו לבניין חדש. היציאה למכרז... בשירות הלקוחות, זה היה בינואר, אנחנו היום נמצאים

כבר במאי, אז יש כבר זכיינים וכבר מתחילים לעבוד.
קצת מהתקציב שתראו. ההכנסות הוצאות פרויקטים. מיתבית זה פרויקט המידע.
מערכות המידע.

משתתף בדיון:

הכנסות זה רק התשלומים של התושבים או שיש הכנסות אחרות?

מר חנוך מילוא:

זהו. רק התושבים. יעדים לשנת 2006. מה אתה אומר קשרי הגומלין? אז תראו, צריך להגיד את האמת, ברגע שהוקם התאגיד, הזכרתי את זה כבר קודם, הרשות אין לה שום השפעה, אין לה שום אחריות על מה שקורה בתאגיד. אני רוצה להגיד לכם יותר מזה, הרי הראיתי לכם קודם, ב-1.1.2008, על פי חוק אסור לרשות...

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

זה לא סותר שיו"ר הדירקטוריון הוא ראש העירייה?

מר חנוך מילוא:

רגע, אז נדבר על הדירקטוריון. כרגע, תראו, הוא שאל אותי קודם על מערכת היחסים אז אני עונה. זאת אומרת באופן ברור חד וחלק שלא יהיה אי הבנות. ביום שזה יהפוך לתאגיד אזורי של פתח תקוה ראש העין, אתם החבורה הזאת הופכים, אתם תמנו את הדירקטורים שלכם, עוד מעט נדבר איזה דירקטורים, אתם הופכים לחלק מהאספה הכללית עם הסמכויות של האספה הכללית, סטו. כל הפקידותה הסטטוטורית יוצאת מהמסמך. עכשיו מה קורה? ישנה מערכת,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

זה סותר את ההגדרה שלך אין לכם השפעה. היא אולי לא ישירה אבל היא חייבת, זה לא יכול להיות אחרת.

מר חנוך מילוא:

לא, אני לא השלמתי את המשפט. אמרתי אין לכם השפעה למה אני מתכוון? אני מסתכל על המנכ"לית שלנו, זאת אומרת לא יכולה המנכ"לית, אני מדבר הפקידות, עובדי העירייה, להתקשר אלי... ולהגיד אני רוצה, לא, אני רוצה שתחבר מיס לבית ספר איקס. סליחה, תשלמי היטלים.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

זה ברור, אבל בהגדרה שלך אין השפעה.

מר חנוך מילוא:

את צודקת, לא לזה התכוונתי. אני מסכים, אין חילוקי דעות. זאת אומרת האספה הכללית בעצם העובדה שהיא,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

צורת הניהול משתנה לחלוטין ואנחנו לא בניהול, אבל אנחנו כן בהשפעה.

מר חנוך מילוא:

גם אני קצת מושפע מהמתח הקיים בין התאגיד לעירייה. אני מדבר על פתח תקוה, והמתח קיים. הוא אמנם הולך וקטן ככל שהזמן עובר, אבל המתח בהתחלה היה גדול. כי אני מסביר לכל, הרבה ראשי ערים באים אלי לשאול מה קורה, ואני אומר, תראו, בכל מקום הפקידות הסטטוטורית היא נגד הקמת תאגיד. ואני אומר להם, אילו אני הייתי נניח הגזבר הייתי גם נגד. זאת אומרת פה יש מצב,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

ואיך אתה מתמודד עם זה?

מר חנוך מילוא:

מיי? אני כמה? לא, אני אומר,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

לא אתה, לא אתה, איך היית מתמודד עם זה?

מר חנוך מילוא:

תראה, אני אגיד לך איך הייתי מתמודד עם זה, הייתי מתנגד לזה, בסופו של דבר אני אגיד לך מה, תראה, מה הבעיה? איך בסופו של דבר ראש עיר כן מחליט? ראש העיר של פתח תקוה יאמר לזכותו, הוא עשה את השיקול הרחב יותר. הוא הבין שחלק גדול מהכסף שמשלמים למים אין לו יכולת להשקיע אותם חזרה בצורה של הניהול הקיימת.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש עיר:

אני לא בטוח.

מר חנוך מילוא:

אתה לא, אני אומר לך מה הוא.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

להשקיע בחזרה במה? להשקיע אותם בתשתיות שקשורות למים.

מר חנוך מילוא:

תראו, יש לי לספר לכם, אני יכול לספר לכם המון סיפורים.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

אולי רוצים את זה ככה ראשי הרשויות, כולם, ללא יוצא מן הכלל?

מר חנוך מילוא:

רגע, לא, רגע,

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

לא, הם רוצים שיהיה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

רוצים שיהיה ברדק... להוציא את הברדק.

מר חנוך מילוא:

זה נכון, העובדה, זה שאתה צודק זה העובדה שהראיתי לכם שבמדינה היום אחרי ארבע או חמש שנים מיום החקיקה, יש בסך הכל שמונה תאגידים. הרי לכאורה למה לא... כולם? תל אביב למשל וחיפה נעמדו על הרגלים האחוריות. אפילו, אפילו הם, אתם יודעים שיש ארגון 15 הרשויות הגדולות, הם קיבלו החלטה, קראו לאופיר פינס שהוא היה שר הפנים, הזמינו אותו אליו ושכנעו אותו שהוא ישנה חקיקה. במה? שיהיה כתוב רשאי להקים, לא חייב להקים. אמר ואללה אתם צודקים אני הולך. גרשו אותו לא מהתפקיד, מההצעה, ובפגישה אחרונה שהיתה להם, לא אחרונה, מיד אחריה, הודיעו לכולם חבר'ה, חבל על הזמן. והנה מרים אלי טלפון לפני חודש בערך, ראש, הנציג של תל אביב, אני רוצה להיפגש אתך, אין לנו ברירה מתחילים להקים תאגיד. בא באר שבע, ראש, טרנר, אין ברירה אני הולך להקים תאגיד. בא ראש עיריית בני ברק תאגיד. כלומר כולם התחילו להבין שכל העסק הזה צריך להשלים אתו. אז לכן זה שראש עיר יכול להגיד תשמע, מה אני צריך? אני רוצה תזרים מזומנים גדול ואני יכול לעשות בכסף מה שאני רוצה. העובדה היא שרוב ראשי הערים חושבים ככה והם לא עושים.

ולכן קיבלה הממשלה החלטה על סנקציות ב-2006. עכשיו, יש דברים, אני לא הולך להגן עליהם ואני לא הולך להגן בשביל מישהו. המצב העובדתי שיש בסך הכל 8 תאגידים. אני יכול להגיד על ראש העיר שלי, כי אני, כמו שאמרתי לכם אני הייתי חבר מועצת עיר. והוא

קרא לי, ביקש ממני שאני אתפטר ואני אקים את התאגיד, ואז שאלתי אותו כמה שאלות, כי היה לי ברור שאני הולך למהלך שכולם יהיו נגדי. ואני אומר לכם, כולם בעיריית פתח תקוה היו נגדי. היום רובם השלימו עם זה, למשל הגזברית בכל מי שהיא פוגשת היא אומרת שהטעות הכי גדולה שנעשתה בפתח תקוה זה הקמת תאגיד. עכשיו, אני אגיד לכם למה, ראיתם את... שעושה מיליון. אני גובה 113 יום היא טענה שהיא מרוויחה 50 מיליון בשנה. יכול להיות שהיא מעלה שהיא זה, אבל אם היא החליטה שעונים לא כל חמש שנים אלא כל שבע שנים והתושבים שילמו יותר מים, ובמקום לעשות תשתיות ב-20 מיליון היא עשתה ב-3 מיליון, אז היא הרוויחה כסף. עד הפיצוץ.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

שמעתם מה הוא אמר? התושבים שילמו,

מר חנוך מילוא:

שילמו את המחיר.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

שילמו יותר.

מר חנוך מילוא:

לא, אני אומר הם שילמו,

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

מה הוא אמר?

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

אם את שילמת,

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

אני שמעתי שיש בפתח תקוה הרבה מאוד עניינים עם הסיפור הזה.

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

תראו, אני רוצה להגיד לכם בעניין הזה,

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

מי משלם את המע"מ?

מר חנוך מילוא:

רגע, תראו מה קרה, אני יכול להגיד לכם שבפתח תקוה אני מניח שראש העין היא לא שונה בהרבה. תראו, בפתח תקוה צעקו כל השנים שהארנונה זה דבר נורא. נורא. עכשיו, מה היה בעבר? בעבר קיבלת חיוב שהיה כתוב ככה: ארנונה, כמה אני מקבל היום? 1,500 שקל לחודשיים. מים 300 שקל. ביוב 150, תעשו את הסך הכל, למטה לתשלום 1,800-1,900,

משתתף בדיון:

מה עם שמירה?

מר חנוך מילוא:

רגע. תן לי לסיים.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

הם בפתח תקוה, אנחנו שומרים עליהם, עיר מוגנת.

מר חנוך מילוא:

רגע, תשמעו עד הסוף, וכולם צועקים ארנונה. ופתאום אתם יודעים מה קרה? הארנונה ירדה בפתח תקוה, ירדה, למה? כי דחפו עליהם מים וביוב, במקום לשלם, אבל מה קרה עוד? פתאום קיבלו חשבון מים מה שאף פעם לא קיבלו. רגע, חשבון מים? מה זה צריכה משותפת, מה זה זה, מה זה זה? מה זה מע"מ? אני אספר לכם מה זה מע"מ, שאלתם שתדעו. בתעריפי המים, דרך אגב תעריפי המים נקבעים אחיד בכל המדינה. בתעריפי המים שעשו את תעריפי המים כללו בפנים את המע"מ. כלומר, אם קודם שילם תושב בפתח תקוה 100 שקל מים לעיריית פתח תקוה, נשאר בעיריית פתח תקוה 100 שקל כי היא מלכ"ר. היום האזרח משלם את אותם 100 שקל אלי, רק ש-16.5% אני מעביר למע"מ. עכשיו, חוקי המס מחייבים אותי לכתוב על החיוב מים 84.5 שקל, מע"מ 16.5 סך הכל 100. עכשיו, כשנוח מסתכלים על השורה התחתונה, כשלא נוח מסתכלים בפנים, משלמים מע"מ, לא משלמים מע"מ. מי כן הוסיפו לו מע"מ? לבעלי העסקים. בעלי עסקים לא צועקים, למה? כי הם מקזזים. יש אוכלוסיה אחת שנדפקה, צריך להגיד את האמת, וזה כל העמותות למיניהן. כי עמותה,

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

משלמת מע"מ. עמותה לא מזדכה.

מר חנוך מילוא:

מלכ"ר זה בסדר אבל אין לה, היא לא יכולה להזדכות, ולכן מבחינתה זה עלייה של 16.5%. אני אומר היא לא יכולה להזדכות. ולכן מבחינתם, עכשיו אתה הולך לבדוק,

משתתף בדיון:

לא, הם לא הפסידו הם לא הרוויחו.

מר חנוך מילוא:

מי?

משתתף בדיון:

הם שילמו אותו דבר.

מר חנוך מילוא:

לא לא, הם בעבר שילמו את ה-100 שקל, היום הם משלמים 116.5. כי אני מוסיף להם מע"מ. לעמותות.

(מדברים יחד)

משתתף בדיון:

בסדר, חנוך, הם יבואו אחרי זה לתמיכות יבקשו תוספת וזה יקוזז, מסודרים אלה, מה אתה דואג?

מר חנוך מילוא:

יש שלושה סוגים של צרכנים בגדול, אחד ביתי, שני עסקי ושלוש עמותות. ולכן הביתיים נשאר כפי שהיה. העסקיים מוסיפים להם אבל הם לא מפסידים כי הם מתקזזים. העמותות מפסידות כי עולה להם המחיר ב-16.5, אני לא מרוויח, אני את ה-16.5,

(מדברים ברקע)

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

תגיד לי רגע, חנוך, בדרך כלל אנחנו מדברים כל הזמן במשרד הפנים, כל הזמן לתת יותר חופש לשלטון המקומי. פה מכניסים ממונה שהוא למעשה קובע לך הרבה דברים. איך זה מסתדר עם הדבר הזה?

מר חנוך מילוא:

תראה, אני טוען, אני אומר לך את דעתי אחרי ניסיון. תראו, אני חושב שבארץ הזאת, במדינה הזאת יש, אחת המחלות זה עודף רגולציה. אגב זה לאו דווקא... בכל תחום שתראה, עודף ריגולציה גורם לבירוקרטיה, גורם לסחבת, גורם להכל. ואני בכלל חושב שבארץ יש

עודף של רגולציה. זה נכון גם לגבי העניין הזה. עכשיו אנחנו המנכ"לים של תאגידי המים, אין היום הרבה, שמונה, יש לנו על זה הרבה מאוד מלחמות. כי הוא, אני רוצה ככה ואני רוצה ככה ואני רוצה ככה, זה לגמרי לא פשוט. אבל מצד שני לבוא ולהגיד לא צריך בכלל רגולציה זה גם לא נכון, כי משהו צריך לקבוע את אמות המידה, את סל השירותים. זה לא יכול להיות נתון לשיקול דעתי הפרוע אחת לכמה זמן אני מחליף שעון, איזה סוג אני שם בפנים. נכון שיש עודף רגולציה אבל זו לדעתי מחלה לאומית.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

אבל זו מחלה חיובית במקרה הזה, כי אחרת אתה אישית וכל השמונה שבעה האחרים, מחר בבוקר תעלו את מחיר המים ב-30% בשביל לתת שירות יותר טוב.

מר חנוך מילוא:

לא, לא, לא.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

למה? החברת חשמל יכולה להעלות את... באופן שרירותי? יש ועדה.

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

אני דיברתי, פיני? אני דיברתי על עודף רגולציה וגם אמרתי בלי רגולציה אי אפשר. אחד הדברים, בוא נדבר על תעריפי מים, זה אחד הדברים שמטרידים את כולם. תראו, אני רוצה לספר לכם לגבי תעריפי מים.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

חנוך דקה, בשונה מרשויות אחרות, אצלכם ישנם בארות פרטיות. יש פה איזה ממשק רציני, בוועדת המחירים של נציבות שירות המים, נציב המים, שקבע לכם איזה סכום מסוים, אתם מתנהלים עם הבארות בנפרד מאשר הסכום שהוא קובע. זאת אומרת איך זה בסך הכל בא

לידי ביטוי?

מר חנוך מילוא:

לא, מה פתאום? מי אמר לך את זה?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

כי הרי, דקה, דקה. בארות המים הפרטיות מתנהלות בדרך כלל על אותו גורם פרטי,

מר חנוך מילוא:

אין, הם לא פרטי, הם לא בארות מים פרטיות.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אני אשאל אותך שאלה אחרת. נציב המים קובע לך את המחיר שאתה מושך מבאר המים הפרטי?

מר חנוך מילוא:

בודאי.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

הפרטי?

מר חנוך מילוא:

אין פרטי, באר, כל בארות המים שהיו לפני 70-80 שנה, שהאיכרים חפרו אותם,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

מה המעמד שלהם?

מר חנוך מילוא:

בפני הקמת התאגיד הם בארות עירוניות. הבארות שם של העירייה, המים הם באחריות המדינה, הנציב קובע לי כמה מותר לי לשאוב. אני לא יכול לשאוב כמה אני רוצה. לא, עכשיו, תעריף המים הוא תעריף ארצי, בין אם זה מים שהבאתי לך מהבאר ובין אם זה מים ממקורות. איפה ישנו השינוי? אני למקורות משלם לפי תעריף שהמדינה קובעת גבוה, משלם, אני, זה לא נוגע לצרכן. אם אני מנהל ביעילות את התאגיד, אז עלות הפקת המים היא יותר נמוכה, ואז יכול להיות שאני יכול להרוויח על זה אבל אין לזה השפעה על הצרכן כי אני לא קובע, מי שקובע את המחיר שאתה משלם מים זה לא אני. עד היום כולל היום שיש תאגיד, תאגיד פתח תקוה, זה הכנסת, הממשלה. בעתיד זה רציתי לספר לכם, הרי הקימו את המועצה הציבורית למים וביוב, שהיא אמורה לקבוע תעריפים, היא תקבע את התעריף ולא הכנסת או הממשלה. איך היא תקבע את התעריף? אני מוכן להסביר לכם, אבל זה עדיין לא ממומש, זה עדיין לא קיים.

היום אתה משלם מים בתל אביב פתח תקוה ראש העין נתניה, אותו תעריף בדיוק.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אז ממה הרווח שלך חוץ מהפחת שאתה מרוויח? בין המחיר יש פער חבר'ה, יש מרווחים. חוץ מזה מה עוד הרווח פה?

מר חנוך מילוא:

לא לא, זה לא פשוט.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

מה הפרמטרים? אולי שיסביר לנו.

מר חנוך מילוא:

חכה רגע, חבר'ה, אתם שואלים שאלות מאוד מעניינות ומורכבות, רק אני צריך את

האפשרות לענות על זה, זה לא הולך בכך ולא. נושא הזה שעכשיו אתה דיברת עליו זה הרצאה של חצי שעה, אבל אני אנסה לתת לך את זה בכמה דקות. כאמור צריך להבין מהו המצב נכון להיום, כולל בתאגיד שלנו. מי שקובע את תעריפי המים זה המדינה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

זה ברור.

מר חנוך מילוא:

אין לזה שום קשר להוצאות,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אגב זה שיוויון בכל הרשויות נכון? מחיר אחיד בכל הארץ.

מר חנוך מילוא:

אחיד בכולם. עכשיו, מה בא המחוקק ואמר? את מחיר המים תקבע המועצה הציבורית למים וביוב ולא הכנסת והממשלה, והוא יהיה מחיר דיפרנציאלי. מה זה דיפרנציאלי? שונה פתח תקוה מראש העין, למה? כי אם תיקח את ירושלים למשל, שם העלות היא הרבה יותר גדולה מפתח תקוה, שם אתה צריך להרים את המים, אתה צריך משאבות, אין לה בארות, ההוצאות שלהם יותר גדולות.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

המצב הגיאוגרפי שונה.

מר חנוך מילוא:

נכון. ולעומת זה בפתח תקוה למשל כל הביוב הולך בגרביטציה. אז אתה לא צריך לא משאבות ולא תחנות מעבר ולא שום דבר, ההוצאות יותר קטנות. ולכן יכול להיות מצב שבירושלים תעריף המים יהיה יותר גבוה מאשר בפתח תקוה. אני מסביר עכשיו את

העקרונות. ולכן אמרו המועצה הציבורית יקבע את המחיר והמחיר יהיה דיפרנציאלי. דהיינו, מה זה דיפרנציאלי? הוא ישקף שני דברים. אני עכשיו מסביר, אחד את ההוצאות הנורמטיביות. מה זה הוצאה נורמטיבית? זה לא מספיק שאתה אומר לי כוח אדם, שכר עבודה עולה איקס כסף. הם יגידו שכר כוח אדם אסור שהוא יעלה לך יותר מאיקס, ואם אתה משלם יותר מאיקס תפסיד. תתייעל ככה שהוא לא יהיה מקסימום, אם תשלם פחות אז הרווחת יותר. לזה אני קורא הוצאות נורמטיביות, משקפים את כל ההוצאות כפי שהם.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

מה, יש תקורה קבועה?

מר חנוך מילוא:

לא, יבואו ויגידו, אני סתם אתן את זה באמת בצורה הכי פשטנית בעולם. יבואו ויגידו תשמע, לשלם לעובד מותר לך לשלם לחודש 5,000 שקל, אני סתם אומר. עכשיו אם תשלם 6,000 אתה לא מפסיד אתה מרוויח, אתה לא מרוויח אתה מפסיד. אם תשלם לו 3,000 אתה מרוויח. אתה תשלם מה שאתה רוצה, אותך אני בודק בחוץ לפי התעריף. התעריף יבוא ויקבע לך את המחיר לצרכן לפי ה-5,000 לא לפי ה-3,000 שנניח אתה מוציא בפועל או לפי ה-6,000 שהוצאת יותר, אלא לפי ההוצאה הנורמטיבית. הוא יקבע, אבל הנורמה תיקבע בכל מקום בנפרד, בהתאם לנתונים של המקום. זה ברור מה שהסברתי? עכשיו מה הסתבר? מינו ועדה בראשות הפרופ' גרונוב ואמרו לו, תעשה בחינה מה צריך להיות התעריף. ואז הוא חשף את הדבר הכי מפתיע, זו היתה ועדה שכולה בנויה על מומחים זאת אומרת לא פוליטיקאים, אנשים מקצועיים. הסתבר שתעריפי המים הקיימים היום הם נמוכים משמעותית ביחס לעלות שלהם בפועל. זה מוכח במספרים. במילים אחרות, הגזברית של עיריית פתח תקוה שאומרת היא מרוויחה, היא בעצם מממנת את המים היום. ממה? מהיטלי השבחה,

משתתף בדיון:

בעבר, לא היום.

מר חנוך מילוא:

לא, היום, עוד לא שינו את התעריף. זה היום. בעתיד הכוונה שזה לא יהיה, אם יעלו את תעריפי המים. והם המליצו שורה של המלצות. מכיוון שהתאגיד צריך להיות רווחי אז ההמלצות שלהם הם כאלה, הם עדיין לא התקבלו אגב.

1. העלויות יהיו עלויות נורמטיביות, כל אחד בהתאם למקום שלו.

2. תהיה תשואה להון. זאת אומרת, שאלת מאיפה הרווח? תהיה תשואה להון. מה זה תשואה להון? שיש לך הון של 500 מיליון שקל, תשואה לאון אחוז מסוים, זה יתווסף לתעריף.

דבר שלישי, לא יהיה יותר היטלים למים וביוב. אומרים אתה עסק, אתה צריך להקים שכונה חדשה ולהניח תשתית תגייס הון. אתה תקבל תשואה להון שתגייס. אתה לא בא לתושבים ואומר תשלם לי היטלים, פה יש כמה בעיות חוקיות של כאלה ששילמו היטלים בעבר כאילו מימנו את ההון. יש לזה כל מיני נוסחאות, אני לא אלעיט אותכם ביותר מדי, אבל הרעיון המרכזי הוא שהתעריף יכול עלות נורמטיבית, תשואה להון ולא יהיו היטלים לעניין הזה.

המשמעות של מה שאני עכשיו אומר לכם, עלייה די דרמטית בתעריפי המים. עכשיו, יש להניח שמתי הם יעשו את זה בפועל? הם יעשו את זה בשלבים. שלב ראשון את ההיטלים הם לא יבטלו בשביל להקטין את העלייה בתעריף, כי אם אתה מבטל היטלים, ולא יתנו תשואה להון, לא יתנו. ובשלב השני יבטלו את התעריפים ויתנו את התשואה. מה יהיה הקריטריון? מאחר שינואר 2008 כל המדינה צריכה להיות בתאגידים, אז יכילו את ביטול ההיטלים ואת כל זה על כולם. אם היו עושים את זה היום אז היו אומרים בפתח תקוה הקבלנים נהנים למה לא משלמים היטלי מים וביוב ובראש העין הם משלמים. לעומת זה היו אומרים: בפתח תקוה העלו את תעריפי המים, בראש העין נשארו התעריפים כפי שהיו, והיה יוצר מהומה טוטלית. יש לזה השלכות פוליטיות, זה לגמרי לא פשוט. לכן כרגע גמרו את העבודה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

כשהם הולכים לכיוון שלך צריך לעצור פה את הנושא של ההיטלים העתידיים אצלנו.

מר חנוך מילוא:

לכן, מה קורה? להערכתך, אני יכול לספר לכם שהיה שימוע, היתה סדרה גדולה של שימועים ואנחנו באנו לשימוע בפני המועצה הציבורית, מועצה רצינית ואי אפשר לעבוד עליהם כמו שהחבריה אומרים, ואמרנו להם שזה, שהמצב הזה יכול ליצור בעיה פוליטית לראשי ערים. מה יקרה? ראש עיריית פתח תקוה שהיה חלוץ בהקמת התאגידים, איך אמרת קודם? למה לו לראש עיר להקים תאגיד? הנה הוא בניגוד לדעתם של כל הסטוטורים מקים תאגיד ופתאום התושבים שלו משלמים תעריף יותר גבוה ממקום שאין תאגיד. אז הוא ידפק פוליטית, יגידו בשביל מה בחרנו בך? תראה מה עשית לנו. זה הצגנו לועדה. ולכן לא יתכן שיכילו את התעריף הזה רק על התאגידים.

היום הרעיון של הועדה, אם יחליטו זה לקחת איזשהם ממוצעים לפי גודל ערים, ויבואו, אני סתם נותן, מי דומה לנו בגודל, אני יודע מי? רמת גן נגיד, נגיד רמת גן, יגידו לרמת גן התעריף שלכם זמני כמו של פתח תקוה, כמו שהכנסת קבעה שרירותית קובעים לכם שרירותית.

משתתף בדיון:

יכולים להכתיב להם?

מר חנוך מילוא:

בטח... בחקיקה המועצה הציבורית היא קובעת את התעריפים. אז יש בזה כל מיני בעיות שהם מעבר, הם בעיות פוליטיות ובעיות מאוד מורכבות. עד אשר תיפול החלטה התעריפים הם התעריפים שנקבעו, ואנחנו איננו רשאים לשנות שום דבר. אני לא יכול להחליט שמחר בבוקר אני לוקח בשביל המים יותר. אבל בשביל להיות הגון, כי יש כאלה אומרים תראה, יקימו תאגידים אז הם יעלו את תעריפי המים. התאגידים לא מעלים את תעריפי המים ומה שהסתבר, אני מודה, בשבילי זו היתה הפתעה, שהעלות היום של מתן שירותי המים והביוב לא מכוסה על ידי האגרות המשולמות.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

חנוך, שאלה. כשאתה אומר עלות תעריפי המים בהמשך, במסגת העברה לסמכות של תאגיד, הרשות המקומית יש לה זכות וטו או נוסחה כובלת שלא יעלו מעבר לפרופורציות כאלה או אחרות? כלומר אתה שילחת את זה ממך ויצרת מציאות,

מר חנוך מילוא:

לא לא, צריך להבין, זה לא ככה. תראה היום, לפני הסיפור הזה, מי שקבע לך את תעריפי המים זה ועדת הכלכלה, הם קבעו. רצו העלו 10% לא רצו לא העלו. לעירייה לא היתה שום השפעה על העסק, נכון?

מר יגאל יוסף - חבר מועצה:

וזה אותו תעריף מחייב,

מר חנוך מילוא:

רגע, כן, מה שיקרה, במקום שתעשה את זה הכנסת האוצר, תעשה המועצה הציבורית. מה ההבדל בין שני הדברים? ההבדל ששמה זה נעשה שרירותי. פה זה יעשה על בסיס בדיקה כלכלית. והתעריף לא יהיה זהה, הוא לא יהיה זהה. כי אם בירושלים, הסברתי.

מר יגאל יוסף - חבר מועצה:

הרעיון ברור, הרעיון שבעצם זה יהפוך להיות על בסיס כלכלית,

מר חנוך מילוא:

אמת.

מר יגאל יוסף - חבר מועצה:

ולא שיקולים ציבוריים.

מר חנוך מילוא:

לא.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

וכמו שהיום נעשה בכנסת, זה לא שרירותי אבל נעשה משיקולים ציבוריים.

מר חנוך מילוא:

למשל אחד ההסתייגויות של ראש עיריית ראשון מאיר ניצן באותה ועדה, הוא אמר תראו, השיטה הזאת דופקת את המסכנים. למה? אתם יודעים שהיום תעריפי המים בנויים משלוש רמות לפי הקצבה. המלצה של גרונוב אין יותר, יש תעריף אחד ואין הקצבה. מה המשמעות? המשמעות שהאוכלוסיות החלשות בעצם ישלמו יותר עבור המים.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

חנוך, עוד כמה דברים קטנים. אני מבין שזה סקירה עקרונית לגבי תהליך החקירה של איגוד וכל התהליך, בהתחלה היה שלב מסוים שהיתה הפרטה עכשיו זה כאיגוד. כלומר בזמנו יכולנו להעביר לחברה הכלכלית שלנו באופן ישיר, היום ילך לפי החוק החדש. אבל כדי שפה תוכל להתקבל החלטה או בסקירה שלך שתהיה אפקטיבית, היה צריך להיות את הצד הייחודי של ראש העין. ראש העין השקיעה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

יגאל יגאל, יש לנו יועץ שמלווה את הפרוייקט, אני רוצה שהוא עכשיו ידבר ויציג את זה ואז יתן לנו נופך,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

לפני היועץ קודם נבין מה הבעיות שלנו, אני קצת מכיר את הבעיות שלנו. בסקירה קטנה, אני רוצה להעיר הערה קטנה,

מר חנוך מילוא:

רק תרשו לי, תראו, סיכמנו. נאמר מיד בהתחלה, הרי היום לא תהיינה החלטות ואתם תעשו דיון פנימי שלכם, תחליטו מה שתחליטו.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

ברור לי, ברור ברור.

מר חנוך מילוא:

לדעתי אם אתם שואלים אותי, אם מותר לי איך אומרים? לייעץ לכם, אתם צריכים לדעתי לבחון את האלטרנטיבות שעומדות בפניכם. ואמרתם את זה קודם, לכן לדעתי יש שתי אלטרנטיבות אין שלוש. תרשה לי, שתיים אין שלוש. מה הם? השלישית היא... היא לא אלטרנטיבה. אחת, לקבל החלטה עם האישורים המתאימים להקים לבד תאגיד אזורי, להקים לבד תאגיד אזורי, לקבל איך אומרים להם פה? אלעד, אני לא אומר, חבריה, אני לא מציע לנו, חבריה עזבו אני,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

אתה הולך לכיוון, הערה קטנה אני פשוט אומר. אחד מהשיקולים הספציפיים של ראש העין בגין זה שראש העין החליפה את כל תשתית המים שלה בישוב הותיק ובשכונות החדשות הכל חדש, התקורות של אחזקה של מערכת המים צריכה להילקח בשיקול, כי פה זה שונה מאוד, באופן די דרמטי...

מר חנוך מילוא:

זה יבוא לידי ביטוי בסקר הנכסים. אתה היית מההתחלה? זה כל מה שאמרת זה נכון אבל זה מקבל ביטוי בסקר הנכסים וזה במידה מסוימת דופק את התאגיד. למה דופק את התאגיד? לא, עזוב את העירייה, ברגע שזה עבר ממך עזוב את העירייה. למה זה דופק את התאגיד? ככל שהתשתיות פה יותר טובות ויותר חדשות אני מקבל מענק יותר קטן, מקבל מענק פחות כסף, ואם תקופות יותר אני מקבל יותר. לכן זה לא משפיע על העירייה. לעומת זה, אם התשתיות פה הם תשתיות חדשות ורציניות, בסקר הנכסים הערך שלהם יהיה יותר

גבוה ותקבל יותר כסף. בעצם מי שיכול מהנכסים החדשים בוא נגיד הטובים להרוויח זה העירייה בשלב המעבר, בשלב בוא נגיד מכירת הנכסים. ומי שנדפק, זה לא נדפק כי אם התשתיות הם טובות אתה לא צריך להשקיע ולא נדפקת. אבל אני אומר, בגדול, במונחים כאלה של כסף.

(מדברים יחד)

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

הזמנו את יששכר היועץ שליווה אותנו, להגיד כמה מילים.

מר חנוך מילוא:

רגע, רק לפני, אני רק רוצה לסיים את האלטרנטיבות. אמרתי יש אלטרנטיבה אחת שאתם מחליטים להקים תאגיד אזורי. עכשיו, כשנתתי את הדוגמה של שוהם או כפר אלכאסם, לא אני קובע, אני סתם אמרתי לכם. ישב הממונה והוא יחליט למי, מי יהיה בתוך התאגיד האזורי. הוא יקבע. ואז אתם עוברים את כל התהליך של בנייה, כל מה שתרצו אני אראה לכם הרצאה בנפרד איך הקמתי את התאגיד. זה אלטרנטיבה אחת. אלטרנטיבה שנייה לקחת תאגיד קיים שכבר מתפקד, שיש לו כבר את הניסיון ולהגיד אני חובר אליו.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

כמו פתח תקוה.

מר חנוך מילוא:

אני מייצג את פתח תקוה, אני לא מסתיר את זה. שאל אותי קודם למה אתה רוצה את ראש העין? אני אגיד לכם, עכשיו אני מגיע למה אני רוצה ראש העין? בגלל הרצף הטריטוריאלי, הקרבה לעיר, אני יודע שבראש העין ישנם שכונות חדשות שיש שם תשתיות טובות. זאת אומרת שכשאני בודק מי... מסביב שכדאי לי, אז אני אומר, אני הצגתי את זה גם בגבעת שמואל.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אגב, פתח תקוה רצתה להחזיר אותנו יחד עם השטחים.

מר חנוך מילוא:

אני רוצה להגיד לך שאני גם הצעתי את זה לגבעת שמואל, אבל שאמרתי לגבעת שמואל שברגע שהוא עובר אלינו אין להם SAY, לא במובן הזה של המדיניות, אלא מבחינה פרקטית, אמר לי ראש העיר שמה, ראש המועצה, אני לא יודע אם זה... או זה, לא לא לא, אז אני לא רוצה. אמרתי לו אתה לא רוצה תודה רבה, הלכתי. שאלו למה הם? בגלל שוב הקרבה ויחסית חדשה, יש את הדברים. אלה הם השיקולים. היה ראש עיריית בני ברק אצל ראש עיריית פתח תקוה על התאגיד,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

בגני תקוה מה עשיתם?

מר חנוך מילוא:

לא, לא יצרנו אתם קשר. אבל אספר לך, היה ראש עיריית בני ברק אצל איציק.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

כי גני תקוה יותר רצף טריטוריאלי.

מר חנוך מילוא:

אמרתי שלא תעזו, שלא תעזו בכלל לרמוז לו. יש בעיה של מוסר תשלומים, יש המון שיקולים בתוך המערכת. לנו שתבינו, לפתח תקוה יש את הפריבילגיה לבחור את מי שהיא רוצה. עכשיו, אמרתי אלטרנטיבה ראשונה, אלטרנטיבה שנייה, והשלישית היא לא לעשות שום דבר, כלום וב-1.1,

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

לא לא, לא התכוונתי לכך. יש לנו פה כמה אלטרנטיבות כפי שגם כן... אמרו לנו, או פתח תקוה או,

מר חנוך מילוא:

אה.. כן, לא לא, בסדר. זה אותו דבר, זה על אותו עיקרון. אני מייצג את פתח תקוה, אתה יכול להחליט אני חובר לאריאל, זה בסדר. דרך אגב, אתה יכול להחליט שאתה חובר לנתניה, היתרונות והמגבלות הם זהים. רק אתה עושה חשבון אם כדאי לי לחבור לפתח תקוה על ידי או נגיד לאריאל שיושבת שמה.

(מדברים יחד)

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

איך יכולים להיות רווחים במשק סגור? אם הכל הולך ישר לתשתיות עוד פעם, איך יש רווחים?

מר חנוך מילוא:

מה זה משק סגור? משק סגור זה אומר שכל הכספים שאתה גובה בגין מים וביוב מושקעים חזרה.

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

איך ישר רווח?

מר חנוך מילוא:

לא, מה זה יש רווח? אם,

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

איך יש רווח אם אתה מחזיר חזרה את הכל?

מר חנוך מילוא:

שאלת, אתה רוצה תשובה? אני נותן לך עכשיו תשובה.

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

אני רוצה תשובה.

מר חנוך מילוא:

אז אני נותן לך, תקשיב לי טוב, תשמע טוב. אם אני תאגיד יעיל מקטין את ההוצאות וההכנסות הם על בסיס אותו תעריף שאמרתי עליו, שכולל תשואה להון, במילים אחרות רווח, אז אם אני מנהל את התאגיד נכון אני מרוויח. עכשיו, אם אני מרוויח יש לי שתי אפשרויות, לקחת את הרווח ולהשקיע עוד יותר, ולכן האספה הכללית תגיד סליחה, יש רווח? אני רוצה שתחלק לבעלים.

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

יש תשתיות מינימליות שהתאגיד חייב לעשות.

מר חנוך מילוא:

את הכל הוא חייב לעשות, אבל אני יכול בוא נגיד, אתן לך דוגמה. אורך חיי צינור נניח 25-30 שנה, אני צריך להחליף אחת ל-25 שנה 30 צינורות. יכול הדירקטוריון שלי להגיד, אתם יודעים מה? אנחנו נחליף אחת ל-20 שנה ולא נחלק תשואה. ויכול להגיד לא, אני רוצה להחליף בזמן, נשאר לך כסף? חלק אותו לנו. יש פה מערכת שיקולים רחבה מאוד. עכשיו למה? בזה אני אסיים את השלב הזה. למה כל זה בא? כי רוצים להפריט את התעריפים. הרי מה קורה? אתן לכם דוגמה על פתח תקוה. פתח תקוה שווה ביום עריכת הסקר 500 מיליון שקל, בערך ריאלי לא בערך... 500 מיליון. עכשיו נגיד שיוצא, מקבלת החלטה מועצת העיר שהיא רוצה להפריט את כל התאגיד, יוצאים למכרז בינלאומי ומגיע אמריקאי, אני בכוונה

אומר מישהו, קונה את כל התאגיד ב-500 מיליון. אז לעיריית פתח תקוה לא ישאר 500, ישאר לו 500 מינוס 62, ה-32%, ה-30%, כי על ה-30% התאגיד הזה חייב כסף. אבל בדוגמה הזאת 440 מיליון הלך לכיס של הבעלים.

עכשיו, הרעיון של המדינה, של משרד האוצר זה ללכת על הפרטה. עכשיו, בשביל ללכת להפרטה אף אחד לא ישקיע כסף בתאגיד אם הוא לא מרוויח כסף. לכן בנו את החוק כך שאתה צריך להרוויח כדי שיבוא המשיח ויראה שהוא יכול להרוויח, אם הוא לא יכול להרוויח חביבי אז הוא לא יקנה כלום. זה הרעיון שמסתתר מאחורי הכוונה. לכאורה היו יכולים להגיד תהיה מלכ"ר, אמרו לא, אתה צריך להרוויח וניתן לך תשואה להון. כדי שבבוא העת, בתום 3 שנים או יותר מאוחר, יוכלו הבעלים להחליט שהם מוכרים את כולו, את חלקו וכך הלאה. זה הרעיון.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

טוב, יששכר בבקשה.

מר יששכר בן חיים:

שלום לכם. שמי יששכר בן חיים, אני הייתי גזבר של עיריית ירושלים והייתי שם ממקימי תאגיד, באופן עקרוני התהליך הזה אני אגדיר את זה כך, כל הבסיס של משקי מים ברשויות, במובן מסוים תולדה של מציאות היסטורית שנקרא לזה שהבריטים חוקקו את חוק הרשויות המקומיות. המים זה מוצר תשתיתי שיש בו, מוגדר 'יוטיליטי', כלומר זה משהו שירות לתועלת הציבור, שיש לו מאפיינים של מונופול טבעי. כלומר, אי אפשר, אין משמעות להקים עוד חברת מים ולהקים עוד חברת חשמל. יש יתרונות לגודל למערכות האלה. דורשים השקעות גדולות, השקעות ניכרות, זה בעצם הבסיס של משקי המים.

עכשיו, מים כמו חשמל רק בהבדל אחד, חשמל הוקם כחברה מההתחלה ומים היה מחלקה ברשות המקומית כי בעבר אספקת מים היתה מקומית. הקימו ישוב איפה שהיו בארות מים, איפה שיש באר מים ולא להפך.

עכשיו, התהליך הזה של החקיקה הוא בעצם תהליך של מסלול מאוד ודאי, כלומר הוא הולך לאט אבל כפי שתאר חנוך, הרשויות במוקדם או במאוחר יכנסו לתהליך הזה של התאגוד,

וכמובן יש יתרונות למי שעולה על העגלה ועולה מהר כדי להפיק את היתרונות שקיימים. המבחן הוא בעצם בתהליך הזה של פתח תקוה, עם פתח תקוה או חלופה אחרת, אני אגדיר את זה כך. השלב הזה הוא שלב של הצגה, השלב הבא שמתחייב גם יש עקרונות וכללים לכל האיחוד, שצריכים להיות איזה איחוד שמבוסס על איזה בסיס כלכלי. כלומר זה לא שהתשתית שלו זה תשתית שנובעת מהערך של הנכסים של הנדוניה שאתם מצרפים לחבילה הזאת. עכשיו, הנדוניה שאתם מצרפים זה מושפע מכמה פרמטרים. פרמטר אחד מרכזי כמובן, זה שווי הנכסים, ופה יעשה סקר נכסים שיבדוק כמה, מה ההשקעה? ככל שיש פה ציוד יותר, מערכת יותר חדשה שנבנתה בשנים האחרונות, אז הערך שלה הוא גבוה יותר, במובן הזה זה יתרון, בזכות הפיתוח הנרחב של ראש העין שהיה נגיד בעשור האחרון. עכשיו, זה פעם אחד. פעם שני במודל כזה צריך גם לקחת בחשבון את הגידול והצמיחה העתידית של העיר. זאת אומרת יש גם מה שנקרא פוטנציאל עתידי שגם יש לו ערך, והמודלים של מינהל המים נותנים מענה גם לסוגיה הזאת. יש כמובן בתהליך כזה של הדילמה של ראש העין, אני אגדיר אותה קדמה ימה, זאת אומרת מזרח מערב לחבור לפתח תקוה, או צפונה דרומה, כלומר למצוא,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

סליחה, זה פחות מעניין לאן יתחבר, ישקלו השיקולים המתאימים.

מר יששכר בן חיים:

כן, נכון.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

העיקרון לדעתי צריך להיות מקובל על דעת השלטון המקומי, האם התאגוד הוא טוב לרשויות המקומיות או רע לרשויות המקומיות. ולדעתי, אני אגיד לך למה...

מר מתי יצחק – מ"מ ראש העיר:

יגאל אבל יש חוק, יש חוק כבר. אנחנו כפופים לחוק עד 2008.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

חבריה, אני מכיר שהרבה חוקים השתנו וברגע,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

בינתיים לא השתנה החוק. אנחנו בעיצומו.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

השלטון המקומי אם יגיע למסקנה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אנחנו מחוייבים.

מר חנוך מילוא:

הוא הגיע, תרשה לי להעיר, סליחה. אי הוא הגיע, הוא התנגד לחוק, הוא בעט, הוא בועט בימים אלה רק בימים האחרונים הוא נכנע לאחר שכל המלחמה שלו הלכה. השלטון המקומי לא אוהב את התאגיד, ראשי הערים לא רוצים תאגיד הם רוצים את הכסף. הם רוצים את הכסף וזה לא סוד וזה דבר גלוי וידוע. עכשיו, שמעתי עוד מישהו אומר, במקרה גזברית לא זה, אמרה תשמעו חוק, אני צריך לקיים חוק? אני לא צריך לקיים חוק. גם שמעתי את זה וכאלה אומרים, אז מה אם יש חוק? אפשר גם לשנות את החוק. אני לא יודע מה, לא התכוונתי לזאת התכוונתי מנתניה.

מה אני רוצה להגיד? כרגע יש מצב שזה בכלל לא נתון לשיקול דעתכם. לכן אמרתי שיש לכם שתי אלטרנטיבות, השלישית היא... ללכת על תאגיד שלכם או לחבור לתאגיד קיים, אני משנה את מה שאמרתי קודם, לא אלי. לאריאל, למי שאתם רוצים. אין לכם את האפשרות להגיד לא נקים בכלל תאגיד היא לא קיימת כי ב-1.1, נכון שתיאורטית אפשר לשנות את החוק ואפשר תיאורטית לפרק את התאגידים, ואפשר הרבה דברים לעשות, בסדר.

משתתף בדיון:

אנחנו צריכים לבחור בין שתי האלטרנטיבות האלה יתרונות חסרונות, זה הכל.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

אוחיון המציא לך את הג'וב הזה, הוא פחד ממך, פעמיים לא לקחת, פעם שלישית היית לוקח. הוא אמר אני אסדר אותך, אה? נתן לך בייבי, נכון?

מר חנוך מילוא:

אלונה אלונה אני עדיין קורא הרבה בעיתונות.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

אתה קורא, אה?

משתתף בדיון:

היא שמה את זה על השולחן.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

מה, הוא פחד ממנו.

מר חנוך מילוא:

אני אמרתי משהו? לא אמרתי כלום.

(מדברים יחד)

מר יששכר בן חיים:

ברשכותכם אני אשלים ואקצר. התהליך הבא מבחינת ראש העין זה בעצם להשלים סקר

נכסים, להראות, לבחון, לדעת את השווי של הנכסים.

ב' לבחון את האלטרנטיבות שקיימות, כאשר פתח תקוה היא גם אלטרנטיבה. מה שחשוב מבחינת ראש העין בסופו של דבר, זה איך שלא יהיה התאגיד, זאת אומרת אני אגדיר את זה כך, איך שתשתלבו, אתם יכולים להיות בתאגיד יותר, נגיד אחר, לא בפתח תקוה, אז אתם אולי המעמד, המשקל של ראש העין יהיה יותר גבוה, מעמד יותר מוביל, או להיות בתאגיד של פתח תקוה כשלפתח תקוה תהיה לה את זכות הבכורה בגלל המשקל והגודל. כמובן שצריך לדאוג להבטיח כמה דברים בסיסיים. ששווי הנכסים שלכם יהיה הכי גבוה, שיהיו כללים ברורים שהשקעות שהתאגיד גם אם יהיה לו, זאת אומרת השקעות בראש העין ישמרו ויתנהלו כמו שצריך, שיהיה כאן משרד שיוכל לתת שירות לתושבים וכל השאר. וצריך להבטיח את רמת השירות, איכות השירות, את ההשקעה. להבטיח שגם המכירים יהיו סבירים ולא יהיו מחירים מופקעים. כי בגלל המעמד המונופולי כמובן שיהיה גם ביקורת ציבורית אבל יש גם את רשות המיס שהיא בעצם כמו רשות החשמל, שהיא מפקחת על המחירים.

כלומר צריך ליצור פה איזה בסיס של 'WIN WIN' שכולם מרוויחים. לכן מה שחשוב בסופו של דבר, שהגוף שיבטיח אספקה של מים יהיה ערוך להתמודד עם כל האתגרים גם של העתיד. וככל שהתאגיד יש לו, הוא יהיה חזק והוא יהיה 'מיינדט' לנושאים האלה, אז בסופו של דבר התושבים יקבלו שירות טוב יותר על כל המשתמע מכך וכמובן שבתהליך של התאגוד אם יש נכסים נדוניה יותר גדולה, הרשות יכולה לממש יותר הכנסות. אולי אני אספר איזה בדיחה קצרה אבל אני אומר את זה ככה. אני חסיד, אני בעיקרון בגלל הכפל תפקידים, גם מומחה למים וגם בקי... של שלטון מקומי חושב שהתפיסה היא תפיסה נכונה. הגישה שאותה מורים היא גישה נכונה. חשוב רק לשמור גם על האינטרסים של הרשות. ברשותכם בדיחה קצרה על חשבונו של הגזבר בתור גזבר לשעבר. היה גזבר של קיבוץ והגזבר של הקיבוץ בא אליו חבר קיבוץ אמר לו אדוני, אני רוצה להיות, יש לי תחביב לצילום, אני רוצה הקצבה של 100 שקל לחודש. אז הגזבר אומר לו מה השתגעת? 100 שקל? אם אני מכפיל את זה ב-100 חברים, 12 חודשים בשנה? זה יוצא איזה 150,000 שקל לשנה. אתה יודע כמה אני יכול לפתור בעיות של הקיבוץ בסכום הזה? הוא התבייש הלך ונכלם. יום אחד הוא הולך בעיר הגדולה והוא רואה את הגזבר אוכל ארוחת צהרים דשנה. הוא מתאפק

מסתובב נכנס לגזבר אומר לו מה קורה פה? אני 100 שקל לא רצית לתת לי ופה אתה מוציא 200 שקל. אומר לו מה, תרגע, אני פעם אחת בשנה עובד קשה אני גזבר מחזיק את הקיבוץ, פעם אחת בשנה מרשה לעצמי לאכול ארוחה דשנה. תחשוב, אני מחלק את זה ל-100 חברים ל-12 חודש אתה משלם כמה אגורות. אז איך אומרים? הדילמה היא אתה קונה או מוכר.

מר חנוך מילוא:

אני ברשותך אני רוצה רק לחדד לכם דבר. תראו, אני יש לי בעיה. הבעיה שאני אוהב לשים את הדברים כפי שהם, אני לא אוהב לתת אשליות. כל מה שאמר ידידי הוא נכון אבל, הרשות אין לה שום השפעה, שתדעו, אני אין לה שום השפעה, היא לא קובעת את מחירי המים. אם התאגיד הוא יעיל מאוד וטוב אז הוא מרוויח ואז לרשות,

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

גם ככה אנחנו לא קובעים שום דבר. מה זה חשוב?

מר חנוך מילוא:

אם הוא יעיל והוא טוב והוא מרוויח אז הבעלים, קרי הרשות מקבלת כסף חזרה. אבל אין לו השפעה על המחירים, יש לו השפעה על הרווח.

מר יששכר בן חיים:

לא, יכולה להיות השפעה ציבורית.

מר חנוך מילוא:

עזוב ציבורית, אני עכשיו לא מדבר, לא, אבל זה הם צריכים להבין.

גב' אלונה דור קולן – חברת מועצה:

זה הבנו כבר מההתחלה.

מר חנוך מילוא:

כי אתם יודעים, יש, אני אומר לכם, למה אני מתעכב על דברים? כי יש לי את מועצת עיריית פתח תקוה, אני יודע מה שאתם,

משתתף בדיון:

אל תשווה.

מר חנוך מילוא:

הטעיתם אותנו, לא אמרתם לנו שאנחנו לא יכולים להגיד, הגישו הצעה לסדר היום, מה פתאום חנוך החליט על "קרם". פרוייקט "קרם" זה סדר גודל של 22 מיליון שקל, קריאת המונים. מה זה? איך הוא מחליט בלי לשאול אותנו? אז הסבירו להם הם אמרו רימיתם אותנו. למה לא אמרתם? אם הייתם אומרים לנו לא היינו מקימים. לכן אני אומר לכם, פשוט צריך לדעת לראות את הנתונים ואת המציאות איזה... הרבה יותר קל.

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

למעשה אנחנו מוכרים את כל הנכסים לחברה.

מר חנוך מילוא:

נכון, נכון נכון. אתה יודע, בהגדרה גסה אתה מוכר, מקבל כסף, ומרגע זה אתה צריך,

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

מעביר את הבעלות.

מר חנוך מילוא:

לא חשמל, אתה קונה מים, זה הכל. עכשיו, כמו שאתם חברי מועצת העיר יש לכם השפעה

על חברת חשמל, על בזק, על הכבלים, על כולם, במבט הציבורי של העניין, במבט הציבורי, אותו דבר יהיה לכם על מים. זה יהיה. כי זה... הציבורי. אבל באופן פרקטי איך, מישהו אמר לי תראה חנוך, מה הטעם לספר סיפורים? דירקטורים אנחנו ממנים, בא רביבי מבטל אותם. למה? ראש העיר את מי הוא שולח להיות דירקטורים? אנחנו יודעים. עכשיו הדירקטורים האלה לא עומדים בקריטריונים של רביבי, דהיינו השכלה ידע, חלק גדול הם לא עומדים, אז הוא פוסל, זה סיפור אחד. ב', עוד לא התנסינו בה, אתה אומר לנו שאם יהיו רווחים האספה הכללית יכולה לחלק את הרווחים אבל זה טעון אישור הממונה. יבוא הממונה יגיד מה פתאום שתקבלו רווחים? תשקיע את זה במקום אחר. מה נשאר לנו? למנות רואה חשבון. כשהאספה הכללית ממנה רואה חשבון היא לא צריכה אישור של אף אחד. אני יכול להסכים עם זה לא להסכים עם זה, אבל זה המצב. צריך לדעת את העובדות 'AS IS' גם אם הם לא סימפטיות.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

השאלה היא מחיר ההתמזגות או ההתחברות לתאגיד. זאת אומרת אם יש... סך הכל הנכסים שלנו, אנחנו יכולים כרגע להציע את עצמנו בשוק ויכול להיות שפתח תקוה תיתן לנו יותר ויכול להיות שאריאל תיתן,

מר חנוך מילוא:

לא לא לא לא.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

למה? אין אחידות בנושא הזה.

מר חנוך מילוא:

לא לא, תשמע, הרי המדינה, הרי מה זה הנכסים האלה? המדינה היתה יכולה להחליט כל הנכסים של המים והביוב הולכים לתאגיד, היא צריכה לשאול אותך? אני מדבר מדינה, כנסת. מה הם אמרו? בוא אני אספר קצת, שישבו וחוקקו את החוק, זה היה גם במקביל

למצב שאתם יודעים כספית גרוע של הרשויות. איך עוזרים לרשויות? לוקחים נכס לא מניב והופכים אותו למניב. את אותם צינורות שהשקעתם כסף ומונחות בקרקע, ולא קיבלתם עליה גרוש, עכשיו באו ואמרו תמכרו אותם לתאגיד ותקבלו כסף. נניח, אני לא יודע מה ערך הנכסים שלכם פתח תקוה, קיבלה מתנה 62 מיליון שקל, שראש העיר יכול לעשות בזה ראש העיר, ראש העיר מועצת העיר מה שהוא רוצה. עכשיו, לפני שהוא הקים תאגיד, מה?

משתתף בדיון:

לא לא, מה שהוא רוצה.

מר חנוך מילוא:

לא לכיס שלו. זה כסף שהוא יכול להחליט לקנות מתני"ס, הוא יכול לעשות גנים, שלו, של מועצת העיר. אילו הוא לא היה מקים תאגיד, ככה, לא היה לו את ה-62 וגם התאגיד לא היה מקבל,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

אתה אומר דבר מסוכן.

מר חנוך מילוא:

למה?

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

כי מה שאתה אומר זה להוון את כל הנכסים היום, להוציא אותם נניח סתם אני מקצין לפרוייקטים ראוותניים, ומחר התושבים,

מר חנוך מילוא:

אבל אני לא, אבל אתה לא, אבל אני, תראה,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

זה המציאות.

(מדברים יחד)

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

זה השווי, זה הערך, זה האחוזים שאתה מקבל וזהו.

מר חנוך מילוא:

תשמע, אנחנו עכשיו, רגע אבי אבי, לא, זה לא התשובה אבי. תשמע, התשובה שאני נותן לך היא כזאת. אני עכשיו לא עושה אתך דיון אם הפרטה זה טוב או רע.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

לא לא, זה לא הפרטה. זה לא השאלה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

הוא מדבר על התגמולים, איך כדאי לקבל את התגמולים כדי לרסן עלייה בצריכה ראוותנית של העיר. כלומר השכילו לפרוס את התגמולים, את אותו 40% כאילו לפרוס אותם על פני עשר שנים,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

אותו מענק הולך לפרוייקטים ראוותניים,

מר חנוך מילוא:

אתה יכול מועצת העיר, רגע,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

הכסף שהגיע ממשרד השיכון, לרוב יבניאלי אבן גבירול יצא פי שניים...

מר חנוך מילוא:

זה מועצת, תראה,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

מתוכנן ומאושר על ידי,

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

אבי, אם תבוא אספת בעלי המניות של ראש העין ותגיד, אם אתם תבואו ותגידו מגיע לנו 20 מיליון, אני סתם נותן דוגמה, 30% או 40% זה 20 מיליון. אני רוצה שהתאגיד ישלם לנו את הכסף בחמש שנים, אני אשמח... את כולם בבת אחת אז בבת אחת.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

אל תהיה נאיבי, תאמין לי אני יודע מה יעשה, אני הייתי...

(מדברים יחד)

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

אני רוצה רגע לשאול שאלה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

סליחה, סיגל בבקשה.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

אני רוצה לשאול שאלה. שאלה אחת, יששכר ככה נגע בה אבל אותי מטריד, כשאתם באתם באיזושהי הצעה אלינו לראש העין, בטח חשבתם על צורת ההתחברות בינינו, על החברות בינינו, מה המשקל שראש העין יהיה בתוך התאגיד. ומה שאני הייתי רוצה לדעת זה דבר ראשון איך ישמרו הזכויות של ראש העין בתוך התאגיד הזה? כי אם אנחנו מדברים על דירקטורים שיהיו, אם מדובר על דירקטורים שיהיו בתוך התאגיד, אז כמובן מספר הדירקטורים של ראש העין יחסית למספר,

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

כמו מכבי אש אותו דבר.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

כן, או.קיי, אני הייתי רוצה,

משתתף בדיון:

בדיוק כמו מפתח של כיבוי אש.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

נכון, אני הייתי רוצה לדעת איך הזכויות של ראש העין נשמרות? כי כשבהצטרפות לעיר כה גדולה כמו פתח תקוה אנחנו די נבלעים בפתח תקוה. זה דבר נקודה מאוד חשובה שהייתי רוצה, שנייה יגאל באמת, בלי הערות. אני לא צריכה ממך חנוך ישיב לי.

מר יגאל יוסף – חבר מועצה:

אף פעם לא רצית ממני, את לא מוכנה לשמוע.

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

יגאל בבקשה. זאת שאלה אחת. והדבר הנוסף שהייתי רוצה לקבל תשובה זה, באמת איך יבוא לידי ביטוי הגידול העתידי של ראש העין? כי ראש העין בעשור הקרוב אני מאמינה תלך

ותגדל, אם נרצה את זה או לא נרצה את זה, אולי בקצב גידול יחסית לפתח תקוה הרבה יותר גדול. איך זה יבוא לידי ביטוי בתאגיד?

מר חנוך מילוא:

תראי, אני אתחיל דווקא מהשאלה השנייה שלך, ואני אגיד לך שלמשל אנחנו בשנתיים האלה,

מר משה סיני – ראש העיר:

להתראות לכם ערב טוב...

מר חנוך מילוא:

בשנתיים האלה הגשנו תוכנית אב ל-25 מים וביוב לפתח תקוה, שמי שמאשר את התוכנית הזאת זה רשות המים, הממונה על תאגידי המים, תהליך שלם של אישורים. וכמובן שבאמת אם מגיעה תוכנית אב כזאת שהיא בסופו של דבר מאושרת על ידי הזה, נלקחים בחשבון כל התפתחויות... גודל האוכלוסיה וכך הלאה. ותוכנית האב הזאת שהיא מקבלת את האישור של הגורמים המתאימים, היא מחייבת גזירת תוכנית חומש ותוכנית עבודה שנתית כל שנה. כשאני אומר תוכנית עבודה שנתית, בתאגיד אצלי אני מזמין אותך לבוא ולראות, זה לא תקציב כמו שבמועצת עיר, זה תוכנית עבודה בדיוק מה עושים. בדיוק מה עושים. ואם מקפידים שתוכנית החומש תמומש, שהיא נגזרת של תוכנית האב, דהיינו כל שנה מסכמים את השנה שחלפה, רואים מה לא נעשה, משלימים בשנה שלאחריה כדי להגיע למצב, אז אתה מבטיח דרך זה שעל בסיס תוכנית אב אתה מגיע. כשראש העין תצטרף יצטרכו לעשות לה בדיוק את תוכנית האב ולשלב אותה בתוכניות, וכל התוכניות ילכו כפונקציה מתוכנית האב שהיא בנויה על תוספת אוכלוסיה, על... על התרחבות העיר לכל הכיוונים, אלה הם נתונים שמקבלים ממשרד הפנים, מכל הגורמים שמעבר לזה. זה מהבחינה הזאת.

יש גם, אני יכול לתת גם תשובה מרגיזה, אני בכוונה, לפעמים אני נותן תשובות מרגיזות בשביל, לא, בשביל להביא את זה לאבסורד. לכאורה זה לא אחריות יותר של מועצת העיר. אם ישנו תאגיד, לא, ישנו תאגיד שהוא לא עושה את עבודתו, רגע, מקפח את ראש העין או

מקפח את פתח תקוה, אז הדרך היא הריגולטור, המאבק הציבורי שהוא הזכיר אותנו, אבל זה הכל.

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

אם רוצים לצאת?

מר חנוך מילוא:

מה לצאת?

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

אתה לא יכול, אתה מוכר את הנכסים שלך.

מר חנוך מילוא:

חבר'ה זה לא עסק פרטי שאתה רוצה אתה קונה רוצה אתה מוכר.

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

אפשר לצאת או אי אפשר לצאת?

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

אין.

מר חנוך מילוא:

אין דבר כזה. עכשיו, זה לגבי החלק השני. לכן דווקא החלק השני הוא הפחות בעייתי. לגבי החלק הראשון, לגבי השאלה הראשונה וזה הרכב הדירקטוריון, פה אני לא נותן לכם תשובות מוחלטות כי עוד לא התנסינו בזה. יהיו פה חלק מהדברים שאם תהיה החלטה חיובית שלכם, חבר'ה, תנו לי, קשה לי. ואז נצטרך יחד אתכם לשבת ולראות מה אנחנו עושים. למשל, אני לא מוציא מכלל אפשרות להבטיח את המיעוט. זאת אומרת שנניח

החלטות מסוימות בדירקטוריון מהותיות יחייב רוב מסוים, לא רוב מיוחד. זאת אומרת תצטרכו לאתר אז מהם.

עכשיו, כמובן שכמות הדירקטורים זה באופן יחסי, זה נכון גם אם תלכו למישהו אחר, בכל מקום. אז יכול להיות שממקום שהעיר תהיה קצת יותר קטנה אז יהיו לו... סך הכל כל הדירקטורים שיש בתאגיד יכול להיות שישנו אותו, זה תשעה דירקטורים, שאחד מהם הוא יו"ר הדירקטוריון, זאת אומרת זה שמונה דירקטורים. יכול להיות שכשיהיה תאגיד אזורי ויהיו כמה רשויות שיגיעו לסדר גודל של 300, אולי יחליט מישהו שהוא מגדיל את הדירקטוריון. אז הוא יגדל באופן יחסי לעניין הזה. אז בהחלט עוד אין התנסות של הקמת תאגיד. מה שמקימים היום בצפון אלה הם תאגידים של ישובים קטנים, מועצות מקומיות, הבעיות שם שונות.

אם תהיה החלטה שראש העין מצטרפת לפתח תקוה, זה יהיה התאגיד האזורי הראשון שהוא יצטרך לשמש דוגמה במובן הזה, שתצטרכנה להתקבל כל מיני החלטות שהיום לך אני לא יכול לתת תשובה חד משמעית כי גם אני לא יודע. כשנסעתי לפה אני הנחתי שתגידו לי איך אנחנו נבטיח שיש לנו בכלל השפעה בדירקטוריון. כי אנחנו נהיה קטנים. אז עלה לי בראש,

גב' סיגל שניימן – חברת מועצה:

זה בדיוק מה שאני שאלתי.

מר חנוך מילוא:

אז נתתי לך גם תשובה כנה. אז אמרתי, בדרך שבאתי לפה חשבתי שתשאלו אותי את השאלה. הרי אתה תמיד יכול להעריך מה ישאלו אותך, שאלתי את עצמי, אמרתי, יכול מאוד להיות שנצטרך לקבוע איזשהו מנגנון שמבטיח את זכויות המיעוט. עכשיו, מהו המנגנון, באיזה נושאים? זה דברים שתצטרכו לשבת אתנו יחד ולבנות, זה בדיוק שתתקבל החלטה נצטרך לראות מה אנחנו מחזיקים כאן, איפה תשב ההנהלה, מה תכלול כאן השלוחה? מה קורה עם המוקד התפעולי, מה קורה עם שירות לקוחות? יש פה סדרה שלמה, אני אומר, יש פה סדרה שלמה של החלטות שתצטרכנה להתקבל ביחד אתכם כדי להבטיח

שהשרות יהיה טוב והכל יהיה בסדר.

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

חשבון יעודי מה שאמר עוד קודם, חשבון יעודי הרבה יותר פשוט מאשר כל הדברים האלה.

מר חנוך מילוא:

אבל עזוב, אנחנו,

(מדברים יחד)

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אני רוצה להודות, אני רוצה לסכם את הנושא הזה.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

לא, לפני שאתה מסכם את הנושא, אני מבין שיששכר הוא היועץ של הרשות שלנו.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

מייצג אותנו.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

אז צריך לראות ובאמת לתחם את העבודה שלו בצורה כזאת, שהוא יענה מראש כבר על השאלות שנאמרו פה במסגרת הדיון שהוא עושה, להציג לנו בצורה הכי ברורה יתרונות חסרונות.

משתתף בדיון:

בודאי, אבל אחרי הסקר פיני.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אחרי פיני שנעריך את עצמנו מה אנחנו שווים.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

עזוב, הכל בודאי אתם יודעים מה לעשות, בבקשה תעשו.

משתתף בדיון:

אבל קודם כל אנחנו באמת יודעים מה לעשות.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

מה אנחנו מדברים בכלל? תעשו.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

טוב חנוך, אנחנו קבענו באופן עקרוני, לא צריך להתרגז פיני, לא מתאים לך. דיברנו על זה בהנהלה ויהיו עוד כמה דיונים בהנהלה ונוכל אחר כך איך אומרים?...

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

אנחנו כרגע במועצת העיר.

מר פיני דניאל – חבר מועצה:

אני מאוד אוהב את הסגנון הזה.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

ואם הגיעו כבר לאיזשהם הגדרת תהליכים מן הראוי היה להציג אותם במקביל או להגיד בישיבה הבאה נציג אותם, אבל לא לפטור אותו יופי אמרת, אנחנו חשבנו על זה גם, זאת לא שיטה ראויה.

משתתף בדיון:

אתם גם מתרגמים, קודם כל התשובה היא ראויה, אני אמרתי בודאי כי אנחנו,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

זו התשובה שנתתם לו.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

את לא היית בדיון בהנהלה, פיני העלה שאלות נוקבות בעניין. היה שותף ער ועירני לעניין, אז אני לא בטוח ש..

(מדברים יחד)

מר חנוך מילוא:

אני רוצה להזמין, אבי היה, אני רוצה בהזדמנות להזמין אותכם, מי שירצה יכול לבוא לסייר, לבקר אצלנו, לראות את זה, לקבל יותר פרטים ולהתרשם. אז מי שיפנה אלינו נקבל אותו בברכה, אתם יכולים לבוא בודדים, אתם יכולים לבוא בקבוצות.

משתתף בדיון:

אני מקווה שיש לך שני סוגי סיורים, אחד לאנשים ואחד לכאלה שרוצים ללכת בקו הביוב. אני אמיין לך אותם מי לזה ומי לזה.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

תסדר אותם בשלשות, בזוגות.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

לא לא, חבר'ה, לא להיגרר.

מר חנוך מילוא:

תודה רבה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אני מבקש לעבור לסעיף השני, סעיף 3.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אישור מינוי רחל מדר כמנהלת מפעל המים, עפ"י חוק עזר לראש העין בדבר אספקת המים במקום נעמי פנחס.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

מישהו מוכן להציג את הנושא?

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

קצר מאוד חברים. לפי חוק עזר לראש העין בדבר אספקת מים, בעצם הפלת סמכויות לפי חוק העזר נתונה למנהל, מנהל מוגדר בחוק העזר כמנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לעניין חוק עזר זה על ידי המועצה, למלא את תפקידי המנהל כולם או מקצתם. זה לעניין חיבור שעונים ולעניין נזילות במים, כל מה שקשור למעשה לתפעול של מערכת המים. כל הדברים האלה בעצם הסמכויות פה נתונות למנהל, ומועצת העיר צריכה לאשר מנהל. בעבר מי שהיתה מנהלת המים זאת נעמי פנחס. היא כפי שידוע כיום מנהלת מחלקת רישוי עסקים, החליפה תפקיד ומחליפה אותה בתפקיד רחל מדר.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

רחל מדר באיזה מסגרת, באיזה אגף?

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

אגף הגבייה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

מה הקשר בין מנהלת מפעל המים מה שאמרת לבין מחלקת הגבייה? התפיסה הארגונית.

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

בתפיסה הארגונית מנהלת היא מנהלת גם על הגבייה של המים וגם על הגבייה של...

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

היא מנהלת על הגבייה אבל פה לא דיברו, מדברים על מפעל מים, מדברים על נזילות, מדברים על החלפת שעונים, מדברים על כל מיני בעיות.

(מדברים יחד)

משתתף בדיון:

באופן טבעי הצרכנות של המים עוברת דרכם.

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

מחלקת הגבייה גם מטפלת, יש לה את כל הנתונים של השעונים הקיימים ויש לה נתונים על השעונים שצריכים להחלפה. הם מקבלים גם כן, אנחנו עושים כל חודשיים עושים בקרה על כל הצריכות מים. במידה וישנם חריגות של מים אנחנו עולים על זה על ידי איזשהו דו"ח מסוים ועל פי הנתונים הללו אנחנו עושים החלפות...

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

התשובה ברורה לי, השאלה היא אחרת, מבחינת חוק העזר, התפקיד שלה הוא תפקיד, של אותה מנהלת מפעל מים, לא מדבר אם זה מדר או פנחס או לא יודע מחר זה איקס, האם התפקיד שלה הוא תפקיד גבייתי, שהיא זאת שגובה מים, או האם התפקיד שלה הוא תפקיד הנדסי, במובן שאחראי על כל נושא תשתיות המים? האם השאלה שלי מספיק מחודדת? אני שואל את פרומה.

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

תראו, לפי הגדרות בחוק העזר, המנהל הוא מנהל מפעל המים, לרבות אדם שמונה כמנהל לעניין חוק עזר זה. עכשיו, הגדרה של מפעל המים זה באמת גם הקטע התשתיתי כמו שאתה קורא לו.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

כי אנו רוצה לעשות לרחל מדר מבחן אם היא יודעת מה זה צינור 2 צול ועם חיבור בפלומבה.

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

יכול להיות שהיא שמה תחתיה מישהו שיותר בקי בדברים.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

יכול להיות. לא לא, השאלה שלי היא שאלה עקרונית, באמת אין לי משהו נגד רחל מדר. השאלה העקרונית האם התפקיד צריך להיות תפקיד הנדסי או צריך להיות תפקיד של גובה?

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

אז אני מסביר לך שהוא משולב. מסבירה לך שהוא משולב.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

מה המרכיב היחסי הגדול יותר?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

למה, למה, בוא נשאל, למה אנחנו נדרשים לזה? בוא,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

כי סוף סוף שנוגעים במשהו, רואים כל מיני דברים מוזרים, אז אולי זה הזדמנות לטפל במשהו מוזר. כי אני לא מבין מה רחל מדר מבינה בשטוצרים.

(מדברים יחד)

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

היא בקבלה של התשתיות... היא מים והלאה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

אז זה לא הגדרה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

לא, זה כן הגדרה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

לא, זה לא הגדרה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

הרי מי בא אליה לנושא עניין מים?

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

תנו לפרומה, היא היחידה שמחזיקה ממש את החוק.

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

בוא נעבור קצת על, יש לי את חוק העזר ביד.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

לכן אני אומר, זאת שאמרת.

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

אישור לחיבור רשת פרטית, זה הנדסי, או קיי?

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

הנדסי.

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

לעומת זאת נושא של התקנת מד מים, מטופל אצלנו בגבייה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

למה?

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

מטופל על ידי הגבייה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

למה זה שייך לגבייה? למה? אני יכול סתם תיאורטית, איש הנדסה יטפל בזה ויגיש את החשבון לגבייה. למה?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אבל זה לא ככה עובד.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

מה זה ככה עובד? זאת הזדמנות לראות דברים.

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

לא קיבלנו את המידע המתאים, אנחנו חייבים ללמוד את המטריה, למה אתה...

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

כדי שנוכל לבצע חיוב אז הכל חייב לעבור דרך מערכת הגבייה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

אין ספק שהנייר יעבור דרך הגבייה לקבל את האישור, אבל השאלה, אין ספק,

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

הביצוע בפועל נעשה על ידי איש מקצוע. הביצוע בפועל,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

אז מנהל מפעל המים אין לו מושג במים. מנהלת מפעל המים אין לה מושג, אתה רוצה שאני אמנה היום מישהו כמנהל מפעל מים שאין לו שום מושג בתשתיות מים.

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

למה אין לה שום מושג?

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

כי אין לה, מה היא בוגרת, היא למדה הנדסה?

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

אבל אני רוצה להקריא לך עוד פעם את ההגדרה, המנהל מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לעניין חוק עזר זה על ידי המועצה, למלא את תפקידי המנהל. כשתפקידי המנהל,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

אז אני מציע שאלונה תהיה מנהל מפעל המים, ככה בא לי, אותו היגיון.

(מדברים יחד)

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

עזבי את הצד הטכני, הצד הטכני לא מעניין אותי. מעניין אותי הצד העקרוני.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

אני רוצה להוסיף על שאלתו של אבי.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

הצד הארגוני מעניין.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

בצד הארגוני ממלאת רחל מדר,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

אבל היא עוד לא גמרה.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

כן, אבל אני רוצה להוסיף רגע על השאלה אבי, אתה השתלטת פה על השיחה. בצד הארגוני, רחל מדר היום ממלאת את התפקיד של מנהלת מחלקת הגבייה. האם התפקיד הזה הוא לא מהווה משרה מלאה?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

מה הקשר? מה הקשר למינוי בפועל?

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

יושבת על תקן של מנהלת מחלקת,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

בתוקף תפקידה כעוסקת בצרכנות,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

היא צריכה למלא את תפקידה על הצד הטוב,

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

היא שולחת מישהו, אם היא אחראית על העסק, היא אחראית על העסק, לא חייבת להבין, כמו שאני לא חייב להבין איך עובד...

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

אני לא שאלתי כרגע לגבי,

מר שלום דראב – סגן ראש העיר:

היא אחראית על העסק, היא שולחת את העובד המלומד,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

סליחה שלום, אני אשיב לה, שלום.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

אני שאלתי שאלה, סליחה, אני שואלת את השאלה כי המנכ"לית צריכה להשיב כי היא המעסיקה שלה. זה בכלל לא קשור פוליטית כרגע. אני שואלת רחל מדר מנהלת מחלקת הגבייה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אני אשיב לך.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

למה, באיזה סמכות אתה משיב לי?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אני אשיב לך כיו"ר הישיבה.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

היא המעסיקה שלה. באיזה סמכות אתה משיב?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

מה הקשר למעסיקה שלה? פה זה,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

אתה יכול להפנות את השאלה שלך למנכ"לית אבל השאלה שלי מופנית למנכ"לית.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

בבקשה.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

כי כרגע היא, היא,

גב' אירית נתן – מנכ"לית העירייה:

היא יש לה משרה מלאה כל השנים, זה לא משהו חדש. גם לנעמי פנחס,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

אותי זה מעניין, בודאי שזה מעניין.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

... קודם, אחר כך נדבר אם זה משרה מלאה או לא, את מי זה מעניין אם זה מלא לא מלא?

גב' אירית נתן – מנכ"לית העירייה:

גם נעמי פנחס עשתה את הנושא של המפעל, זה המינוי היה אצלה. בסך הכל כאן מה שמבקשים, באמת... כל השנים, מי שעשה את זה זה מחלקת הגבייה. אין כאן איזושהו שינוי בתפיסה. זה אותו קו רק משנים, אם היה מנוי במליאה הקודמת שזה לא שמי אלא מנהל מחלקת גבייה לא היתה בעיה. לא רלוונטי אחוז משרה, אם זה לוקח לה 5% מהמשרה שלה או 2%. אין לה איזושהי התעסקות, שרי, אין לה איזושהי התעסקות ברמה,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

זה פחות חשוב לי המשרה, לי אישית, בסדר, אז קיבלת,

גב' שרי סלע – חבר מועצה:

לא, לא קיבלתי עדיין, לא, לא קיבלתי תשובה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

לדעתי אבל הנושא המהותי זה ניתוח עיסוק של אותו מנהל מפעל מים על פי חוק העזר. אם האופייניים של העיסוק של מנהל מפעל המים על פי חוק העזר מתאימים לגובה או מתאימים לסגן של הנדסה, סתם אני...

מר מתי יצחק – מ"מ ראש העיר:

אבי דקה, ברשותך אני יכול להשיב לך?

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

כן.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

תקשיב. רחל מדר מקבלת, מנהלת הגבייה, הגובה מקבלת את מספר מד המים מההנדסה, אין מה מעורבות חוץ מהשטרופיה שהיא אין לה שום קשר אליו, למה שאתה מתכוון אין לה שום קשר. היא מקבלת מספר מונה מים, מעלה אותו על המחשב לאותו צרכן איקס לא יודע, שמעון לוי, לא מעניין. מרגע זה ואילך היא אחראית על נושא מד המים. צרכנות המים נטו. עכשיו, במקרים כאלה של גניבת מים, של בדיקת מים, זה הגבייה עוסקת. אין שום בצד הפיסי טכני הנדסי שום עיסוק לגבי רחל מדר.

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

מדובר במינוי זמני עד שיהיה תאגיד.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

הבנתי, בסדר, עכשיו השאלה שלי,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

כל הנושא הזה של... תעביר את זה לגבי שרי סלע בתוקף תפקידה כהנדסה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

השאלה כזאתי עכשיו, מנהלת מפעל המים כמוגדר כחוק העזר מתאים למה שאתה אומר?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

כן,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

לא יודע, זה מה שאני שואל. אם חוק העזר אומר שמנהלת מפעל המים היא הגובה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אני לא הבנתי מהיועצת המשפטית שיש סתירה. פרומה אין סתירה, יש סתירה?

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

לא סתירה, לא סתירה, אל תתעלו את פרומה לשאלות,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

לא, אבל היא השיבה לך כיועצת משפטית.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

אני שאלתי את פרומה, האם הגדרת, אני שואל אותה פעם השתים עשרה, ואללה, מה קרה, יש לכם... בהבנת הנקרא? אז אני אשאל עוד פעם. האם ניתוח העיסוק או האם הגדרת התפקידים של מנהלת מפעל המים מתאים,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

זה לא מהות החלטה,

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

לתורה המלומדה שמתי אמר או משהו אחר? זה הכל. מה זה מסובך כל כך? כן או לא?

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אבל זה לא מהות החלטה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

שלוש שנים אני במועצת העיר, אף פעם לא קיבלתי תשובה כן או לא. אני אסביר לך אבל זה ככה אבל זה ככה, אי אפשר, כן או לא?

(מדברים יחד)

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

זה פשוט החלטה פשוטה, ממש טכנית הייתי קורא לה אפילו. אבי, היא ממש פשוטה, אני לא יודע מה...

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

לו היה בעירייה מפעל מים, כלומר שמעגנים בתוכו גם את התשתיות גם את התשלומים גם את החיוב גם את המעקב גם את הקניית מים וגם את מכירתו, אתה צודק. אז באמת מנהל המפעל היה למעשה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

היה לו לגיטימציה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

או זה או זה, איך שתחליט.

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

מנהל המחלקה, מנהל מפעל המים היה באמת אמור לקבל את התפקיד הנוכחי. אבל היום נושא של המים בעירייה הוא למעשה מחולק בין מספר גופים, הנדסה מקימים, השפע מתחזקים ולמעשה מי שקונה ומי שמוכר לתושבים, מי שעוקב אחרי למעשה כל הנזילות, ניתוקים הכל, למעשה עושה את זה מחלקת הגבייה. לכן החלק העיקרי היום של הטיפול נעשה על ידי הגבייה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

סוף סוף מגיעים לתשובה. האם החלק העיקרי בהגדרות של התפקיד היא גבייה?

מר חיים רחבעם – גזבר העירייה:

בפועל היום זה גבייה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

כן, אמרנו. שרי, אז אני מעלה את זה להצבעה.

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

אני הקראתי לך את ההגדרה פעמיים, מי שמונה למלא את תפקיד המנהל. עכשיו תפקידי המנהל יש גם תחום הנדסי,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

פרומה אני רוצה להקריא את הסעיף.

עו"ד פרומה פורת – יועצת משפטית:

אבל הדגש הוא על הנושא של הגבייה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

אני יכול להקריא את הסעיף לפני אישור? אז אני מבקש לאשר, אבי ברשותכם, מבקש לאשר מינוי רחל מדר כמנהלת מפעל המים על פי חוק עזר לראש העין בדבר אספקת מים במקום נעמי פנחס. מי בעד?

גב' אירית נתן – מנכ"לית העירייה:

שלום, סיגל, שרי, אלונה, אבי, יעקב אדמוני, מתי,

החלטה מס' 1: מליאת המועצה מאשרת פה אחד מינוי רחל מדר כמנהלת מפעל המים, עפ"י חוק עזר לראש העין בדבר אספקת מים במקום נעמי פנחס.

בעד: (7) שלום דראב, סיגל שיינמן, שרי סלע, אלונה דור-קולן, אבי סמובסקי, יעקב אדמוני, מתי יצחק.

עזבו: (2) משה סיני, יגאל יוסף.

יצא: (1) פיני דניאל.

משתתף בדיון:

אני רוצה רגע להעיר משהו, לטובתכם, באמת לטובתכם. אני חושבת שנכון, סליחה, אבל אני באמצע משפט,

משתתף בדיון:

אני רוצה,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

אבל גם אני רוצה באמצע משהו, באמצע, את כבר אמרת לי פעם שאני צריכה להרים את קולי אז אני עכשיו מרימה את קולי. כי אמרת שאני אומרת בשקט אז לא שומעים אותי. אני חושבת שנכון היות ורחל מדר היא גם בתור מנהלת מחלקת הגבייה, אז צריך להגיד להוסיף עליה תפקיד ולא, כתוב כמנהלת מפעל המים, בנוסף לתפקידה, כי אז תהיו סגורים מכל הכיוונים. אתם כותבים כאן מנהלת מפעל המים אז יכול להיות שהיא מאבדת תפקיד,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

זה טוב לרצף של התקנה. אבי, ההערה במקומה אגב, ההערה במקומה צודקת.

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

תודה רבה.

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

לא, לא, את צודקת ההערה, לא לא, אבל היות ויש את הרצף בתקנות אנחנו חייבים להיות עקביים אחרי הרצף, וחבל לשנות,

גב' שרי סלע – חברת מועצה:

ספציפית לרחל מדר שלא... באיזשהו מקום בתפקיד שלה.

מר אבי סמובסקי – חבר מועצה:

אתה יכול להכניס את זה עכשיו בסיכום, זה לא בעיה. שאישור רחל מדר...

גב' שרי סלע – חבר מועצה:

בנוסף כמנהלת מחלקה,

מר מתי יצחק – ס/מ"מ ראש העיר:

זה הערה, או קיי. או קיי. בסדר. טוב, תודה רבה לכם. אני נועל את הישיבה.

- הישיבה נעולה -

דף ריכוז החלטות

סעיף מס' 3 שבסדר היום:

אישור מינוי רחל מדר כמנהלת מפעל המים, עפ"י חוק עזר לראש העין בדבר אספקת מים במקום נעמי פנחס.

החלטה מס' 1: מליאת המועצה מאשרת פה אחד מינוי רחל מדר כמנהלת מפעל המים, עפ"י חוק עזר לראש העין בדבר אספקת מים במקום נעמי פנחס.

בעד: (7) שלום דראב, סיגל שיינמן, שרי סלע, אלונה דור-קולן, אבי סמובסקי, יעקב אדמוני, מתי יצחק.

עזבו: (2) משה סיני, יגאל יוסף.

יצא: (1) פיני דניאל.

סעיף 4 שבסדר היום:

אישור קריטריונים ליישום נוהל משרד הפנים בנושא מחיקת חובות כפי שפורסם בחוזר מנכ"ל 4/2001 והתיקון לו ב-6/2002 - ירד מסדר היום.

משה סיני
ראש העיר

אירית נתן
מנכ"לית העירייה